

CVRČAK

BROJ 37

GODINA XXXVII.

Cijena: 20,00 kn
2015. godine

IZDVAJAMO:

Izložba
Zaštitimo
morski svijet

Večer matematike u školi

Dino Lovrić na
Europskom
prvenstvu u šahu u
Gruziji

Sat povijesti u Nezakciju

Izložba Antički sjaj Općine
Medulin

Šah je sve - i umjetnost, i zabava, i sport

Martin Dolenc na Finalu kupa
u Australiji

Cvrčak br. 37

Godina: XXXVII

učenički list Osnovne škole
dr. Mate Demarina Medulin
52203 MEDULIN, Munida 3
(052) 576 324, 576 005
ured@os-mdemarina-medulin.
skole.hr

Odgovorna urednica:
Dragica Dorić

Urednica:
Tina Ribić

Likovna urednica:
Mirjana Konta

Lektura i korektura:
Tina Ribić

Učeničko uredništvo:
Luanna Počerek, 7. a
Josephina Tanushi, 7. a
Tea Sansa, 7. a
Sara Periša, 7. a
Solange Katarinčić, 7. a
Leon Benčić Büro, 7. a
Franziska Krivičić, 8. a
Silvia Cukon, 8. a,
Dajana Vesić, 8. a
Ana Marija Šurlan, 8. a,
Antonela Demović, 8. a
Laura Črnac, 8. a,
Samanta Percan, 5. b

Fotografije:
Učenici, učitelji, roditelji

Sponzori:
Putnička agencija Eklata, Split
Putnička agencija Express-
tours, Čakovec
KARIZMA NOVA d.o.o.
Ližnjan

Tisak:
GRAFIKA Režanci

Drage čitateljice, dragi čitatelji!

Ova nam je školska godine donijela niz važnih događaja, novosti i promjena. Ponajprije izdvajamo izbor ravnateljice škole Dragice Dorić koja je stupila na novu dužnost početkom 2015. godine, a bivša ravnateljica Bruna Kuharić-Milovan vratila se na radno mjesto pedagoginje škole. Bio je to povod da naše novinarke porazgovaraju s novom ravnateljicom o prvim utiscima na ovoj važnoj i odgovornoj funkciji, o njenim željama i planovima za budućnost škole.

Posebno izdvajamo uspjehe koje su naši učenici ove godine postigli na županijskim natjecanjima, a s ponosom ističemo osvojeno 2. mjesto na Državnom natjecanju iz informatike našeg Patrika Blaškovića, učenika 5. b. razreda.

Ovu školsku godinu obilježilo je niz aktivnosti posvećenih šahu. Budući da je interes učenika prema ovoj drevnoj vještini i sportu postigao puni zamah, i šah su igrali svi i svugdje, ovogodišnji broj posvećujemo popularizaciji šaha.

O ostalim događanjima i zanimljivostima čitajte u školskom listu, vjerujemo da će biti uzbudljivo prisjetiti se nekih lijepih i važnih trenutaka iz protekle godine.

Zahvale upućujemo svim učiteljima, roditeljima i vanjskim suradnicima koji su se na različite načine uključivali u mnogobrojne projekte i svojim angažmanom pridonijeli boljoj međusobnoj suradnji, a time i boljim rezultatima.

Do ponovnog susreta u rujnu želimo vam ugodan odmor, puno sunčanih dana i pregršt ljetnih radosti!

Uredništvo

Sadržaj:

Intervju s ravnateljicom škole Dragicom Dorić, Sve je temeljeno na odnosu suradnje i povjerenja	3	Godišnja doba nam govore	18
Mladi fotografi	4	Du kannst	21
Antički sjaj Medulina	5	Široki obzori zavičaja	22
Od kralja Epulona do današnjih dana	5	Malini na jadra	24
Večer matematike	6	Zaštitimo morski svijet	26
Šah je sve - i umjetnost, i zabava, i sport	8	Da sam ja predsjednik... ..	28
Intervju s Dinom Lovrićem, Na Europskom prvenstvu u šahu u Gruziji	9	Priručnik o prijateljstvu	28
Kartografi pred novim izazovom		Zagrlite se!	29
Lektirni kviz	10	Sličice iz školske svakodnevice	30
Anna Frank - prošlost za sadašnjost	11	Intervju s Martinom Dolencom: Kajtanje je sport koji ti nikada ne dosadi	32
Moj pogled na život i svijet	12	Ekskurzija koja se pamti	34
Djedove riječi	17	Na Rtu Kamenjak	36
		Naši uspješnici	37
		Strip: Što je ovo?	39
		Sretno, osmaši!	40

Intervju s Dragicom Dorić, novom ravnateljicom naše škole

SVE JE TEMELJENO NA ODNOSU SURADNJE I POVJERENJA

Dragica Dorić, dugogodišnja učiteljica razredne nastave u PŠ Šišan, izabrana je na mjesto ravnateljice škole. Na dužnost je stupila početkom drugog polugodišta nakon mandata Brune Kuharić-Milovan. Budući da je to važna uloga, pratili smo izbore. Nova ravnateljica vesela je i vedra duha i često ju vidamo kako razgovara s učenicima naše škole. Postavili smo joj nekoliko pitanja na koja nam je rado odgovorila.

Ravnateljica i novinarska grupa

VAŽNO JE IMATI DOBRU VIZIJU

1. Koliko godina radite u školsvu?

Ja sam 1985. godine došla u ovu školu nakon završene Više pedagoške škole u Puli. Bila sam ustrajna u tome što sam htjela raditi jer su mi iz ove škole odmalena ostala najbolja sjećanja. Godinu dana sam stažirala i nakon toga sam čekala posao koji je uskoro i uslijedio, te sam postala učiteljica razredne nastave.

2. Što vas je potaknulo da se odazovete na natječaj ravnateljice?

Inače nisam jako ambiciozna osoba, ali sam imala osjećaj da je vrijeme da u svojoj karijeri ostavim trag, iako sam bila jako predana i zadovoljna svojim poslom kao učiteljica. Znala sam da imam dobru viziju i okolinu koja me je podržavala u mom cilju.

3. Što će vam najviše nedostajati kod posla učiteljice?

Nedostajat će mi smijeh i zagrljaji djece. Nadam se da ću to iskusiti i u ovoj školi, jer ću se puno družiti s

djecom nižih i viših razreda, te vjerujem da ćete me i vi ispunjavati radošću, veseljem i da ćemo uspostaviti jednu čvrstu vezu poštovanja i osjećaja zadovoljstva.

4. Kako ste reagirali kada ste saznali završne rezultate natječaja?

Kada sam saznala završne rezultate, bila sam jako sretna i uzbuđena, bez obzira koliko je to bila neizvjesna borba, imala sam neki unutarnji glas koji mi je govorio da ću uspjeti.

DOBRO OZRAČJE UVJET JE KVALITETNOG RADA

5. Koji su vaši ciljevi i što biste promijenili u školi kao ravnateljica?

Cilj mi je prije svega stvoriti jedno dobro ozračje u kojem će se svi osjećati dobro, tek kada se to dogodi, onda se može ostvariti bolji i kvalitetniji rad. Na taj način ćemo razviti kod djece iskrenost, poštenje, toleranciju i povjerenje.

6. Imate li koju anegdota iz učiteljskog iskustva?

Imam pregršt anegdota, ne mogu izdvojiti samo jednu. Za mene je svako

dijete anegdota. Svako dijete je svijet za sebe koji treba istražiti i meni je to bilo veliko zadovoljstvo.

PAMTITE OVU ŠKOLU PO DOBRIM DOŽIVLJAJIMA!

7. Koja su vaša očekivanja?

Moja očekivanja su da stvorim snažne i pozitivne odnose između učenika, učitelja i roditelja.

Moramo stvoriti odnos suradnje i povjerenja. Ja želim da pamтите ovu školu po dobrim doživljajima i želim vam osigurati odlične uvjete i kvalitetu rada, te želim da svi pohađaju nastavu u jutarnjoj smjeni.

8. Imate li koju poruku za naše učenike i učitelje?

Učenicima želim da se ove škole sjećaju samo po najljepšemu i želim da budu ponosni na svoje učitelje. Mi ćemo sigurno biti ponosni na vas i učitelji će se truditi da vam pruže sve ono što jedna škola treba pružiti djeci, a to je sigurnost i sloboda. Ako ste vi sretni, i mi ćemo biti još sretniji.

U ugodnom razgovoru proveli smo vrijeme s novom ravnateljicom, koja na nas je uvjerila da će škola ostati u dobrim i sigurnim rukama nakon odlaska naših osmaša. Ravnateljici želimo puno uspjeha u radu i da se njene želje i vizije o budućnosti rada škole ostvare!

Dajana Vesić, Ana Marija Šurlan, Silvia Cukon, 8. a

Mladi fotografi

Projektan dan koji je bio održan prošle školske godine povodom obilježavanja Dana škole obuhvaćao je predavanja i radionice na terenu koje su vodili članovi Udruge Format. U projekt su bili uključeni učenici viših razreda, a svojim su kreativnim i originalnim fotografijama zaslužili da ih vidi širi krug publike. U Galeriji 3mc na Medulinskoj placi bila je tim povodom 21. studenog otvorena izložba fotografija učenika naše škole pod nazivom "Mladi fotografi".

Članovi Udruge Format izabrali su najuspješnije radove, proglasili pobjednike te im uručili nagrade naših sponzora. Prva nagrada uručena je Luki Maretiću za fotografiju s naslovom Šuma. Drugo mjesto osvojili su Martina, Chiara Batteli i Nina Šebelja za fotografiju Kamenita obala, a treće mjesto zauzela je fotografija Plaža kamenita Filipe Pušić.

Posebne pohvale zaslužili su Swan Lein Stošić za fotografiju Bijeli brek, Julija Juničić za fotografiju Bicikl

pored ograde i Katarina Paus za fotografiju Noge.

Zahvaljujući sponzorima (Glavani Parku, Pizzeriji Peekaboo, Kinu Valli, Frizerskom salonu Renata i Teatru Naranča) svi su učenici nagrađeni vrijednim darovima.

Izložbu su posjetili svi učenici

naše škole i svojim glasovima još jedanput podržali mlade fotografe te izabrali svoje pobjednike. Po izboru publike prvo mjesto osvojila je fotografija pod brojem 25 Pas sa šiltericom s 88 glasova koju je snimio Eric Sficco.

Čestitamo svim sudionicima ovog projekta, a posebno pobjednicima!

Antički sjaj Medulina

U Galeriji 3mc naši su učenici u rujnu posjetili izložbu pod nazivom Antički sjaj Medulina. Na njoj su mogli razgledati antičke predmete pronađene na području Općine Medulin - od posuđa, nakita, novaca i drugih uporabnih predmeta do sarkofaga. Voditelj i predavač bio je mag. hist. Andrej Bader, ujedno autor izložbe i voditelj projekta koji je realiziran u suradnji s Arheološkim muzejom Istre i Hrvatskim restauratorskim zavodom.

Andrej Bader proveo je učenike kroz izložbeni prostor upoznavajući ih s načinom života u prošlosti i s poviješću medulinskoga kraja. Izložba svjedoči o bogatom kulturnom nasljeđu Medulina i okolice.

Od kralja Epulona do današnjih dana

U utorak u jutarnjim satima krenuli smo u Nezakcij. Nezakcij se nalazi kraj Vulture i Pulske zračne luke. Tamo smo se igrali i učili. Čuli smo da je Nezakcij najstariji grad u Istri i da je njegovo drugo ime Vizače. U njemu su živjeli Histri. Danas su od njega ostali samo mali zidići. Idealno je mjesto za igranje skrivača. Čuli smo i legendu o kralju Epulonu. On je bio posljednji histarski kralj. Kada su Rimljani spriječili dotok pitke vode, kralj je rekao da će Nezakcij čuvati svojim životom. Naposljetku, kad su Rimljani napali Nezakcij, kralj Epulon je uzeo mač i probo se. Tada je

Nezakcij pao.

Nakon sat vremena provedenih u Nezakciju, otišli smo u Povijesni muzej Istre. Tamo smo vidjeli izložbu o brodu Baronu Gautschu. Prošetali smo zidinama Kaštela i s njega vidjeli: Malo rimsko kazalište, Sveučilišnu knjižnicu, Arenu, Uljanik...

Na kraju smo otišli razgledati mozaik Kažnjavanje Dirke. Dirka je bila Antiopina sestrična koja je s bogom Zeusom imala dva sina. Dirka je bila jako ljubomorna pa je razdvojila Antiopu i njene sinove. Nakon mnogo godina odlučila je Antiopu proglasiti

krivom da bi je njezini vlastiti sinovi, za koje se Dirka nadala da neće prepoznati majku, vezali biku za rogove. No Antiopini sinovi su prepoznali majku. Za kaznu Dirku su vezali biku za rogove da joj rastrga tijelo.

Nakon što smo poslušali tu legendu, svi zajedno igrali smo se u parku. Jako dobro smo se zabavljali!

U Medulin smo se vratili u 13.00 sati. Bila sam baš sretna što taj dan nećemo biti u školi, a onda.... onda smo dobili hrpu zadaće!

Carla Rosanda, 5.b

Odmor na zidiću

Sat povijesti

Večer matematike

4. prosinca 2014. u našoj je školi održan projekt Matematički znanstveni izazovi: Večer matematike. U organizaciji Hrvatskog matematičkog društva Večer matematike odražana je u cijeloj Hrvatskoj, a naša se škola projektu pridružila po prvi put. Na njoj su sudjelovali učenici od prvog do četvrtog razreda matične i područnih škola Banjole, Ližnjan i Šišan sa svojim roditeljima.

Dušanka Đokanović, školska knjižničarka

1. Jeste li zadovoljni kako je protekla Večer matematike?

Jako sam zadovoljna. Očekivali smo interes, ali nismo ni pomislili da će baš toliko djece i roditelja doći. Svi smo bili jako zadovoljni.

2. Što vam je bilo najzanimljivije u vezi radionica?

Na mojoj radionici je najzanimljivija bila reakcija učenika, kad shvate kako je vrlo jednostavno množiti s brojem 9, njih je to oduševilo, a i mene isto.

3. Kakva ste očekivanja imali i jesu li se ispunila?

Očekivanja su se ispunila i više od onoga što sam na početku zamislila, jer sam u početku planirala tražiti pomoć za radionicu među djecom i roditeljima, ali neočekivano mi se ponudila učiteljica Danče Banković, tako da smo izvrsno u tandemu surađivale i ispalo je jako dobro.

4. Biste li ponovili ovakvu večer matematike u višim razredima?

Da, ja sam uvijek za matematiku.

Jasmin Matijević, učitelj matematike

1. Kako je protekla večer matematike?

Odlično!

2. Zašto?

U školi su bile organizirane radionice po razredima. Radionicu Möbiusove hlače vodili su učitelji matematike Dženana Svičarović i Jasmin Matijević. U knjižnici je radionicu Množenje brojem 9 na prste vodila knjižničarka Dušanka Đokanović uz pomoć učiteljice Danče Banković.

Svako je dijete dobilo Matematičku putovnicu za obilazak igara i radionica. Nakon matematičkih radionica sudi-

onici su se mogli zabaviti crtajući grad iz mašte od matematičkih likova na hamerima postavljenim u hodnicima škole.

Koordinator Večeri matematike bila je učiteljica Irena Juran.

Porazgovarali smo s knjižničarkom Dušankom Đokanović i učiteljem Jasminom Matijevićem i pitali ih za dojmove s Večeri matematike.

Sviđalo mi se što su se roditelji priključili u velikom broju, što su došla djeca iz nižih razreda i što su se zainteresirali za neke druge vidove matematike, ne samo za nastavu. Cilj same radionice bio je da roditelji pomažu, a djeca rade.

3. Kakve zadatke su roditelji i djeca rješavali?

Dakle, rješavali su više tipova zadatka, točnije dva tipa zadatka. Prvi zadatak je bio da se spoje krajevi trake i da se vidi kako u prvom slučaju gusjenica koja prolazi tom trakom može proći samo okolo, a u drugom kad se zavrne jedan kraj pa spoji, onda se vidi da ta gusjenica prođe kroz cijelu traku, i iznutra, i s vanjske strane, ne padajući preko trake. Treći zadatak je bio da se od slova T naprave Möbiusove hlače.

4. Tko je bio više spreman za suradnju, roditelji ili djeca?

Pa, jednako su surađivali, dakle, u onim trenucima kada su djeca bila nespretnija s rezanjem, onda su pomagali roditelji, a učitelji su bili tu ako roditelji nisu znali odrediti gdje što treba rezati. Kod Möbiusovih hlača je bilo malo kompliciranije, onda smo mi isto pomagali. Ali sudjelovali su u jednakom omjeru, i jedni i drugi.

5. Što vam se čini, je li lakše poučavati više razrede ili niže razrede?

Lakše je, čini mi se, poučavati starije učenike. Kada učenik dođe u 5. razred, pretpostavlja se da već nešto zna, a kada dođe u 1. razred, ništa ne

zna. Lakše je krenuti od nečega nego krenuti od nule.

6. Jeste li bili zadovoljni s ukupnim radom i uspjehom svih polaznika?

Da. Prvenstveno zbog povratne informacije koja nam je dana, da im je bilo jako zanimljivo. Grupa koja je prva završila, prije odlaska rekla je da im je bilo stvarno zanimljivo, i onda se htjelo priključiti još grupa, međutim nama je bio ograničen broj sudionika jer nismo imali toliko materijala da bismo ih mogli uključiti u grupu.

7. Kako je izgledala organizacija večeri matematike, je li bilo teško organizirati radionice s obzirom na veliki broj učenika?

Ja bih ovom prigodom zahvalio učiteljici Dženani, koja je pripremila materijale i održala prezentaciju, koja je bila zaista odlična. To je više bilo pisanja, nego što je bilo konkretnog stvaranja. Sama izrada nije komplicirana, međutim trebalo je dosta vremena da bi se to sve posložilo na pravilan način i sistematiziralo.

Sudeći po zadovoljstvu koje su iskazali i učitelji, i učenici, i roditelji, zaključili smo da matematika može biti zabavna aktivnost ako joj se pristupi na zabavan način. Nadamo se da će ovakvih radionica u kojima učenje matematike postaje izazov i radost biti još!

Franziska Krivičić, Laura Črnac, Antonela Demović, 8. a

Dojmovi s Večeri matematike

Kada sam mami ispričala da će u školi biti Večer matematike i da ćemo s roditeljima sudjelovati u rješavanju raznih matematičkih igara, mama se jako iznenadila jer baš ne zna matematiku. Zato je odlazak sa mnom u školu preporučila našoj rođakinji Dariji.

Jedva sam čekala tu večer. Kada sam stigla u školu, bilo je već puno djece i roditelja. Na početku su ravnateljica i naša učiteljica govorile o Večeri matematike i uputili nas gdje će se što događati. U učionici glazbene kulture bilo je mjesto za igre za treći razred. Neke su igre bile za razmišljanje, ali su bile fora. Puno učenika je išlo u knjižnicu na radionicu Množenje broja 9 pomoću prstiju koju je vodila naša knjižničarka. Otišle smo i Darija i ja. Bilo je zanimljivo učiti množenje pomoću prstiju. Imali smo i likovnu radionicu na kojoj smo na velikom papiru svi crtali grad od geometrijskih likova i brojeva. Zatim smo se opet vratili u učionicu i igrali smo još neke igre. U nekim sam igrama pobijedila, a u nekim i izgubila. Učiteljice su nam pripremile i matematičke putovnice. U njih su se potpisivali voditelji – učitelji nakon svake naše igre ili radionice u kojoj smo sudjelovali. U svakoj igri smo sudjelovali s roditeljem, a ja sa svojom Darijom.

Večer matematike mi se jakom dopala. Najviše mi se sviđalo množenje prstima u knjižnici. Nije mi se sviđalo što je sve prošlo tako brzo. Kada sam se vratila kući, sve sam ispričala mami i bratu. Mami je bilo žao što nije išla sa mnom. Ja sam tu večer uživala.

Petra Pulić, 3.a

U četvrtak, 4. prosinca 2014. godine, održala se u našoj školi Večer matematike. Učenici koji su željeli doći trebali su povesti jednog roditelja. Neki roditelji su mislili da će oni morati pisati neke ispite, ali nije bilo tako. Ja sam došla s mamom i tatom. Učenici trećih razreda trebali su doći odjeveni u crvene majice.

Kada smo se svi okupili u blagovaonici škole, najavljen je Večer matematike uz objašnjenja gdje će tko biti i

što ćemo raditi. Nakon toga su počele igre. Bilo je tu svega, svakojakih igara. U knjižnici su nas knjižničarka i učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture naučile množenje brojem devet pomoću prstiju. To je bilo jako zabavno. Neki učenici su u likovnoj radionici crtali kuće pomoću geometrijskih likova. Neki su samo igrali igre. Svatko je odabrao ono što mu se sviđa.

Jako mi je žao što neki učenici nisu došli jer je bilo lijepo.

Enna Počerek, 3.a

U četvrtak, 4. prosinca 2014. godine, od 18.00 do 20.00 sati održala se Večer matematike u OŠ dr. Mate Demarina u Medulinu za učenike od prvog do četvrtog razreda. U školu su trebali doći roditelji sa svojim djetetom. Dolazak nije bio obavezan, došao je tko je želio.

Ja sam došla s tatom, a mama je došla s mojom sestrom koja ide u prvi razred. Igrali smo razne matematičke igrice, množili, dijelili... U školskoj knjižnici naučili smo množiti broj devet pomoću prstiju. Čak smo dobili i matematičke putovnice. Nigdje nismo išli bez njih. U blagovaonici je na zidu bio zalijepljen jedan veliki, veliki papir na kojemu smo crtali matematički grad – grad od geometrijskih likova. U jednoj matematičkoj igri pobijedila sam tatu. Malo sam zaboravila dijeliti, ali mi je tata pomogao. Najvažnije je da sam ja pobijedila tatu.

Meni je bilo jako, jako lijepo. To mi je bio jedan od najljepših dana.

Sara Rojnić, 3.a

U našoj školi se u četvrtak, 4. prosinca 2014. godine, održala Večer matematike u vremenu od 18.00 do 20.00 sati. Nisam mogla dočekati tu večer od nestrpljenja da vidim kako to izgleda.

Kada smo tata i ja stigli u školu, sve je već bilo sređeno. Bilo je i puno djece i njihovih roditelja. Večer je najavila naša privremena ravnateljica i naša učiteljica koja je bila organizator te večeri. Učenici su bili raspoređeni po učionicama, po razredima, a prvaši su bili u blagovaonici. Ako nije bilo mjesta za igre u učionicama, onda smo mogli ići crtati u blagovaonicu. Tamo je bio veliki papir na koji smo crtali grad od brojeva i geometrijskih likova. Tata i ja smo ostali do kraja.

Onima koji nisu bili na Večeri matematika, neka bude žao. Meni je bilo jako lijepo. I napokon je bilo nešto organizirano za učenike od prvog do četvrtog razreda. Moj tata je rekao da mu je bilo super!!!

Hana Vlačić, 3.a

Šah je sve - i umjetnost, i zabava, i sport

25. ožujka u našoj je školi održana svečanost posvećena šahu. Na poticaj knjižničarke Dušanke Đokanović i učiteljice TZK Danče Banković tijekom godine u školi su započele različite aktivnosti s ciljem popularizacije šaha - održana su predavanja o povijesti ove igre, njenim pravilima i legendama o njenom nastanku. U programu su sudjelovali mlađi učenici s igrokazom o šahu i plesnom točkom, a naš učenik Dino Lovrić odigrao je partiju šaha divovskim figurama s Mariom Lovrićem.

Na svečanosti posebni gosti bili su gospodin Valter i Kristian Valković iz Šahovskog kluba Pula. Publici su na magnetnoj šahovskoj ploči objasnili osnovna pravila kretanja figura, pokazali neke zanimljive poteze i odgovarali na pitanja učenika.

Učenici su se okušali u simul tanki s Kristianom Valkovićem i na kraju uz riječi zahvale našim gostima svi su pozvani na besplatni tečaj šaha koji se održavao tijekom travnja u našoj školi. Gospodin Valter Valković u ime Šahovskog kluba Pula poklonio je našoj školi pet garnitura šaha.

U školskoj knjižnici svakodnevno se okupljao do kraja školske godine sve veći broj učenika koji su slobodno vrijeme ispunili igrajući šah. Ova je igra dobila velik broj pobornika u našoj školi i nadamo se da će sljedeće godine biti osnovana šahovska grupa u kojoj će svoja znanja i vještine učenici moći još više razvijati.

Dramska grupa iz 3. b

Koji je sljedeći potez?

Marko Tolić, 3. b

Nastup plesne grupe iz Banjola

Karla Macan, 3. b

Knjižničarka Dušanka Đokanović održala je radionicu šaha u našem razredu. Izradili smo veliko šahovsko polje i na njemu odigrali partiju šaha. Podijelili smo se u dvije grupe i bili u ulozi figura koje su se kretale po polju, po uputama voditelja grupa. Bilo nam je jako zabavno. Puno smo naučili o šahu kroz igru i od naše knjižničarke koja nam je pričala o prošlosti šaha.

Učenici 2. b razreda

NA EUROPSKOM PRVENSTVU U ŠAHU U GRUZIJU

Intervju s Dinom Lovrićem

Dino Lovrić učenik je 5. b razreda. Ove je godine sudjelovao na Europskom prvenstvu u šahu u Gruziji. Porazgovarali smo s njim o putovanju u daleku zemlju i utiscima s prvenstva.

1. Otkad se baviš šahom i tko te naučio igrati šah?

Šahom se bavim od šeste godine, a učio me tata. Iako šah nisam odmah zavolio, s vremenom mi je postao drag.

2. Što te privuklo ovoj igri, zašto ti je upravo šah bio zanimljiv?

Šah mi je zanimljiv jer mi dobro ide.

3. Kako si otišao na natjecanje u Gruziju i kako je izgledalo putovanje?

U Gruziju sam otputovao u desetom mjesecu prošle godine. Putovanje nije bilo baš nešto, ali u Gruziji mi je bilo zabavno. Putovanje je sve u svemu dobro prošlo osim čekanja na tursko-

gruzijskoj granici gdje smo stajali tri sata. U Gruziju smo došli u 2 u noći, a ja sam igrao već isti dan. Sponzor putovanja bila Općina Medulin.

4. Kakva je hrana u Gruziji?

Hrana je prezačinjena, a posebno pamtim kobasice s grožđicama i orasima i rahatlokom.

5. Jesi li doživio nešto smiješno?

Da, pješački prijelaz bio je jako udaljen od gumba za uključivanje zelenog svjetla, pa si morao trčati ako si želio prijeći cestu. Prijelaz preko ceste bio je uvijek uzbudljiv.

6. Jesi li naučio neku stranu riječ?

Gule gule na turskom znači dobro došli.

7. Kako su izgledale partije na natjecanju? Jesi li bio zadovoljan svojom igrom?

Najduža partija trajala je četiri sata i dvadeset minuta. Prva i posljednja partija trajale su najkraće, oko sat i 50 minuta. Nisam baš zadovoljan kako sam te partije odigrao.

8. Tko je tvoj trener?

Imam dobrog trenera, zove se Veselin Ilić i jako je strpljiv. Svi se čude kako je strpljiv u radu s djecom.

9. Želiš li se baviti šahom cijeli život?

Ako bih mogao živjeti od toga, baviti ću se samo šahom. U svijetu postoji stotinjak ljudi koji žive od šaha. A svakako ću šah i dalje igrati.

Dinu želimo još puno pobjedničkih mečeva, a sudeći po njegovoj upornosti, staloženosti i promišljenosti pred njim je sjajna budućnost šahovskog velemajestora.

Ana-Marija Babić, 7. b i
Solange Katarinčić, 7.a

Kartografi pred novim izazovom

Učenici 3. b razreda na poticaj svoje učiteljice Marije Papac tijekom ove godine pristupili su izradi karte svoje ulice na malo drugačiji način. Tema iz nastavnog plana i programa – Orijentacija i kartografska pismenost prerasla je okvire školske učionice i postala višemjesečni projekt. Zadatak za učenike bio je zajedno s roditeljima i članovima obitelji izraditi plan svoje ulice ili mjesta uz pomoć platna, igle i konca. Cilj je bio promišljanje i planiranje kako plan ulice prenijeti na platno u odgovarajućem omjeru te označavanje strana svijeta, a još važnije bilo je u aktivnost uključiti cijelu obitelj. Upravo u zajedničkom radu i obiteljskom okupljanju jedna je nastavna tema dobila šire i potpunije značenje.

U razgovoru s trećima saznali smo kako su i uz čiju pomoć izrađivali mape svoje ulice.

Taisija Barkovska

Kartu sam izrađivala s mamom. Radile smo na njoj nekoliko sati. Na mapi smo prikazali moju ulicu u Premanturi i Kamenjak. Mapu smo izrađivale od vune. Bile smo zadovoljne, a na kraju nas je pohvalio i tata.

Zara Buždon

Kartu sam izrađivala s mamom i tatom. Radili smo dan-dva. Najprije smo skicirale, a tijekom rada dobivale smo nove ideje. Na mapi smo prikazale moju ulicu i školu. Mapu smo izrađivale od starih majica, krpa, a podlogu smo kupili. Šivali smo šivaćom mašinom. Bilo mi je zanimljivo izrađivati mapu, a na kraju su nas pohvalile moja nona i teta.

Andrea Privrat

Kartu sam izrađivala s mamom i tatom nekoliko dana. Karta prikazuje moju ulicu i okolicu u Medulinu. Od materijala smo ko-

ristili stare hlače, nešto smo kupile, a nešto našle kod kuće. Ručno smo šivali i lijepili materijale. Svi smo bili zadovoljni jer smo se družili. I učiteljica je bila zadovoljna.

Matija Matika

Mapu sam izrađivao s cijelom obitelji, teta je sve vodila. Radili smo tjedan dana. Na mapi smo prikazali moju Biškupiju. Od materijala smo koristili tkaninu, nešto što smo našli u garaži, konac i kožu. Dio smo šivali mašinom, a nešto ručno. Na kraju smo dodali kompas.

Filip i Luka Meničanin

Mapu smo izrađivali s mamom, ona je većinom odlučivala. Radili smo par dana. Na mapi smo prikazali Ližnjan. Za izradu mape koristili smo krpe, majice, školjke, sprej, pištolj s ljepilom. Na kraju su nas pohvalili tata i baka. Bilo je lijepo.

Svi učenici su se složili da je najbolje od svega bilo provesti vrijeme s obitelji, družiti se i zajedno raditi. Na kraju su svi bili zadovoljni i ponosni: učenici, roditelji i učiteljica Marija.

Ana-Marija Babić, 7.b

Lektirni kviz

28. siječnja 2015. u našoj su školi održani lektirni kvizovi namijenjeni učenicima trećih, četvrtih i šestih razreda. Kvizove je osmislila, pripremila i vodila gđa Adela Granić, prof. i dipl. knjižničarka, a u našoj školi gostuje već par godina na poziv naše knjižničarke Dušanke Đokanović.

Od učenika trećih razreda najuspješniji u poznavanju lektirnog naslova Čudnovate zgrade šegrta Hlapića bio

je 3. b razred. Četvrtiši su svoje znanje pokazali o lektirnom naslovu Emil i detektivi, a pobijedio je 4. r PO Banjole. Od viših razreda u kvizu su sudjelovali šestaši među kojima je 6. c pokazao najbolju spremnost u poznavanju lektirnog naslova Bajke Oscara Wildea. Svi su učenici pokazali veliko zanimanje i borbeni natjecateljski duh, a sat lektire bio je pravi doživljaj za sve.

Izložba Anna Frank - prošlost za sadašnjost

21. siječnja 2015. osmi razredi posjetili su putujuću izložbu Anna Frank - prošlost za sadašnjost povodom obilježavanja Dana sjećanja na žrtve holokausta 27. siječnja.

U prvom dijelu izložbenog prostora voditeljica nam je održala predavanje o povijesnim okolnostima u Njemačkoj kada je Hitler stupio na vlast i kada je započeo progon Židova. U drugom odjeljku izložene su fotografije koje prikazuju Annu i njenu obitelj. Saznali smo da je Anna do šeste godine živjela u Njemačkoj, a tada su se preselili u Nizozemsku, u Amsterdam. Pred Gestapom, njemačkom tajnom policijom, njena se obitelj sakrila u stražnji dio poslovne zgrade gdje je njezin otac radio i gdje su ostali dvije godine. Za to vrijeme Anna je vodila dnevnik kojim je bilježila svakodnevna događanja u skloništu. Kada su razotkriveni, odvedeni su logore. Anna i njena sestra zatočene su u koncentracijskom logoru Bergen-Belsen gdje su od tifusa umrle. Nakon svega par tjedana logor su oslobodili britanski vojnici.

Na kraju izložbe prikazana je projekcija filma u kojem učenici OŠ Stoja čitaju svoja pisma Anni.

U zadnjem dijelu izložbe prikazana su ratna zbivanja u Hrvatskoj. Tu su izložene fotografije Darije i Lee, dviju djevojčica koje su bile glazbeno i plesno talentirane te su nastupale u kazališnim predstavama, no Lea je zbog svoje nacionalnosti odvedena u logor gdje je preminula. Na kraju je spomenuta i bosanska djevojčica Zlata Filipović koja je za vrijeme srpske okupacije vodila dnevnik o agresiji na Sara-

jevo. Nazvana je bosanskom Annom Frank.

Izložba nas svojim potresnim svjedočanstvom potiče na promišljanje o zločinima počinjenim tijekom Drugog svjetskog rata s porukom da se takvi događaji nikada više ne ponove.

Marin Cvitić, 8. a

Moj pogled na život i svijet

Možemo li stvarno definirati život? Mi možda ne, ali Oscar Wilde je na dobrom putu. On ga smatra "čudnim kotlom gdje se pretapa bol u zadovoljstvo". I to je istina. Važno je shvatiti da život nije crno-bijel, već šarolik, kompleksan i težak, čudan, ali, najvažnije, prekrasan.

Život je kao emocionalni roj, u kojem se neprestano i nasumično vrte ekstaza, bol, ljubav i mnogi drugi osjećaji zbog kojih je život nevjerovatno čudesan. Postoje stvari koje čine život još boljim, ali one variraju od osobe do osobe. Zato je važno neprestano istraživati kako bismo pronašli što nas čini sretnima i živjeti punim plućima.

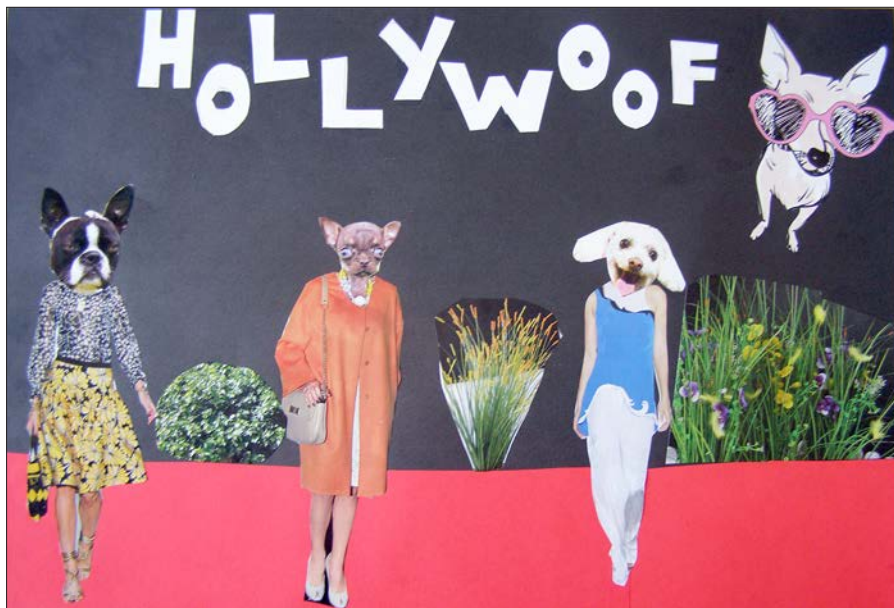
Tražite male bezimene trenutke ekstaze, savršene trenutke u kojima se više umjetnosti spajaju u jednoj točki i daju nam nevjerovatan osjećaj živosti, um postaje čist i bistar, preplavljuje nas val apsolutne harmonije.

Mi smo generacija koju udaljenost ne ograničava, imamo pristup beskrajnem znanju i umjetnosti, u nekoliko klikova imamo pristup čudesnim stvarima koje će nas inspirirati da tražimo i razbuktamo plamen našeg života, upravo kao što je Sokrat rekao *Neistražen život nije vrijedan življenja.*

Franziska Krivičić, 8. a

Donna Bulić, 5. b

Silvia Cukon, 8. a

Mali princ

Nije prošao niti dan u mom životu, a da nisam barem sat ili dva bio u prirodi. Šetnje s roditeljima uz nezabildnog psa Dylana često završavaju igrom skrivača. Kada legnem u travu pored Dylana nastojim pronaći djetelinu s četiri lista... Piscu Maloga princa mogu sa zadovoljstvom poručiti da se Mali princ vratio, postao mi je prijatelj, a kada pogledam svoje roditelje, čini mi se da nije nikada ni otišao.

Osobe na koje Mali princ nailazi na planetima koji ga vode prema Zemlji su tužni, nesretni odrasli ljudi koji su zaboravili baš sve što ima veze s djetinjstvom. Ljudi koji se zatvaraju u svoje svjetove, često sami sebi dovoljni. Nekritični prema sebi, tuđe mišljenje niti traže, niti ih zanima. Napamet mi padaju naši političari kojima ono čime se bave daje lažni osjećaj savršenstva i nedodirljivosti. Svijet je pun nesretnih ljudi koji se iscrpljuju u potrazi za nečim savršenim što zapravo ne postoji. Vrte se u začaranom krugu, baš kao i piščev pijanac. Brojati zvijezde, ili novac? U životu bih volio imati novaca jer ga je lijepo trošiti na pametne stvari, a još ljepše dijeliti s drugima i činiti ih sretnima. Baš zato što znam da se Mali princ mota i oko moje kuće, veselim se noćnom zvjezdanom nebu. Kada

prepoznam neku od zvijezda i učini mi se da je baš meni trepnula, osjećam se kao milijarder. U pustinji koja je svima nama simbol za nešto prazno, beživotno, surovo, ali istovremeno neopterećeno suvišnim stvarima, Mali princ shvatio je što je najvažnije: prijateljstvo i ljubav.

Ljudi su često neiskreni i govore nešto samo zato da bi se drugima sviđjeli, a pravu istinu izgovara životinja - mudra lisica. Vrlo je jednostavna: Čovjek samo srcem dobro vidi. Bitno je očima nevidljivo.

Swan Lein Stošić, 8. b

Katarina Paus, 7. b

Katarina Silić, 6. b

Nalazim svijet, ali obrnut

Kroz nečujnu tamu,
kroz žalost i tugu,
tražim sebe samu
u zapuštenu lugu.

U vrtlogu samoće,
gdje se ne vidi kraj,
bez ikakve lakoće
duša traži raj.

Na kraju smrti
tražim svoj put,
kažem: "Život mi vrati!"
Nalazim svijet, ali obrnut.

Nina Korva, 7. b

Daske koje život znače

3. rujna 2014. - tada je sve počelo. Audicija je održana na petom katu kazališta. Tridesetak ljudi od kojih sam nekolicinu znala okupila se te srijede u malom prostoru. Članovi DS INK i profesionalni glumci, svi koji su željeli, mogli su se prijaviti. S članovima autorskog tima bilo je otprilike 40 osoba u projektu. Uslijedile su probe, čitaće, scenske, govorne.....svih vrsta. Probe su s vremenom postajale sve češće, po četiri sata dnevno. Mjesec studeni bio je pretrpan probama, gotovo svaki dan. Zagrijavanja su bila legendarna, a trčanje kroz redove partera nezaboravno. Prijatelje koje sam stekla nikada neću zaboraviti, a na iduću predstavu itekako ću se prijaviti...

Tako je u par mjeseci polako ali sigurno nastala predstava Robin Hood. Bilo je toliko zainteresiranih ljudi da je postala najgledanija. 30. siječnja bila je posljednja repriza predstave i taj mi je jedan dan u potpunosti vratio sjećanje unazad na mjesec napornih proba. Sjetila sam se svega,

do zadnjeg detalja. Predstavu sam odradila bez greške. U ožujku su bile još dvije predstave koje su prošle bez problema. Užitek je bio ogroman. Bila sam ponosna na samu sebe i na cijeli tim. U stvari - timčinu.

Mnogi glumu doživljavaju kao nešto najlakše, a to baš nije tako. Glumiti je divno, ali to nije samo učenje teksta na pamet i pamćenje pokreta na sceni, to je avantura svaki put iznova i iznova. To nije štrebanje, to je življenje. Svaki korak na pozornici novi je i drugačiji osjećaj, glumci kroz glumu žive svoj život i koliko god puta odglumili predstavu, to im nikada neće postati dosadno. Gluma nije laka, ali ljudi koji nisu otkrili glumu i što ona jest, ne mogu razumjeti što znači glumu silno voljeti, kroz to i za to živjeti, i na taj se način izražavati.

Luanna Počerek, 7.a

Leon Benčić Büro, 7.a

Svijet bez glazbe - mrtvo mjesto

Svijet bez glazbe. Samo ta tročlana rečenica dovodi me do čistog užasa. Ne znam za ostale, ali meni je glazba veoma bitna. Glazbe u svijetu ima od samog početka - bilo to mumljanje i udaranje kamena o kamen ili operno pjevanje uz cijeli orkestar, nije bitno.

Nema sretnije osobe od mene ako se dohvatim slušalica i izvora glazbe, kakav god bio. Također nema sretnijih ljudi od onih koji glazbu stvaraju. Taj osjećaj nitko ne može opisati osim samih glazbenika.

Zamislimo svijet bez plesa, jer plesa bez glazbe nema, ili svijet u kojem instrumenti i glazbenici ne postoje, svijet bez ritma, melodije, pa čak ni lupkanja prstima po stolu. Svijet bi izgubio ljudskost. Razlog je što i najmanje stvari koje radimo su glazba - zviždukanje, pucketanje prstima, pljeskanje, pa čak i ljudski glas.

Ja bez glazbe ne bih bila ja.

Petra Siladić, 8.a

Dječji memorandum učiteljima

Budite zanimljivi! Knjige znamo i sami pročitati, a priče nas više privuku. Nastojte zainteresirati čak i najgoreg učenika. Budete li zanimljivi na predavanjima, lakše i brže ćemo učiti.

Budite dosljedni! Ako ne poštujuete svoje riječi, ni učenici neće.

Ne tjerajte djecu da štrebaju! Tražite znanje, ne pamćenje. Uključujte nas u predavanja i zadajte nam samostalan rad.

Ne budite prestrogi ni preblagi! Nađite zlatnu sredinu između to dvoje i učenici će biti zadovoljni.

Budite iskreni! Ne trebate se prikazivati kao savršenstvo.

Ne prenosite nam strah! Trudite se stvoriti ugodnu atmosferu za sebe i za nas.

Nemojte davati ocjene i kritike na temelju prvog dojma! Svatko ima loš dan.

Nemojte nas sputavati u ostarivanju naših snova

i nesebično dijelite znanje i savjete!

*Vedran Zović, Silvia Cukon,
Laura Črnac, 8.a*

PISMO RODITELJIMA

Dragi roditelji!

Za odgoj djeteta treba biti odgovoran, suosjećajan i sretan.

Ako ste neodgovorni, dijete će vrlo vjerojatno raditi gluposti, a kad naraste početak će pušiti, piti i drogirati se.

Ako niste suosjećajni, dijete vas neće toliko voljeti, jer ga ne razumijete ili vas ne zanimaju njegovi osjećaji.

Ako niste sretni, dijete neće biti optimistično i na sve će gledati crno.

Svoju djecu poštujuete, pružite im lijepo djetinjstvo i budite sretni što ih imate!

Moreno Novoselac, 7. b

Razveselila sam majku

Razveselila sam majku,
Napravila cijelu bajku.
Otišla je na put,
A ja od prašine očistila svaki kut.
Čistila sam cijeli dan,
To je mamin najveći san.
Prala suđe,
Rublje tuđe.
Očistila sam sobu,
Zaustavljala zlobu.
Kupatilo je bilo čisto,
Noću je Mjesec blisto.
Kad se majka vratila kući,
Otišla je spavati pjevajući.

Lucija Lovrinov, 5. c

Diego Demarin, 8. a

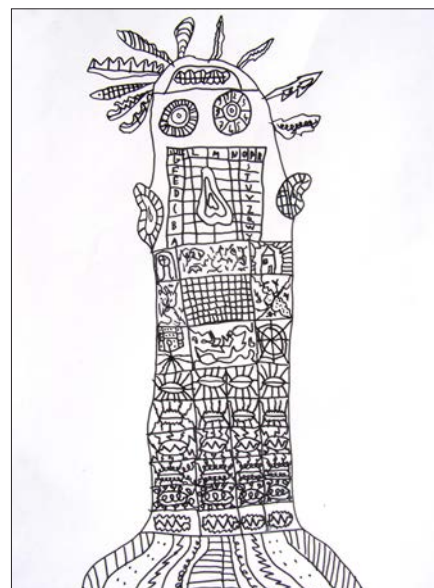
Moj tata

Moj tata se zove Kruno i uskoro će imati četrdeset devet godina.

Visok je gotovo dva metra pa su mu ruke i noge dugačke.

Iako je tako velik, jako je nježan. Lice mu je izduženo i nasmijano. Ima tamnosmeđu i kratku kosu. Oči su mu male i zeleno-sive boje. Voli nositi sportsku odjeću i obuću, ali za posao se mora odjenuti elegantnije jer radi u uredu.

Moj tata je mirna osoba za razliku od moje mame. Jako je zabavan i voli se šaliti. Mudar je, dobrodušan, pametan,

Leon Stanić, 7. b

marljiv, ali ponekad usporen. To zna izluditi moju mamu.

Zbog svoje visine izvrstan je u košarci, a dobro mu ide i nogomet. Poštuje druge ljude i ne voli se svađati.

Svakog petka, bez obzira na vrijeme, moj tata sjedne u auto i vozi više od tri sata da bi bio s mojom mamom i sa mnom. Cijeli vikend se igramo i zabavljamo.

Znam da sva djeca vole tatu, ali sam siguran da ja svog volim više jer ga ne viđam svaki dan. Zato s nestrpljenjem čekam petak i tatin dolazak.

Viktor Matić, 2. b

Moja maca Ana

Moja maca Ana mijauče svakog dana.
Žuta je kao banana.
Trči po kući kao raketa
i to nikome ne smeta.

Ali kada vidi psa,
nestane bez traga.
Baš se pitam gdje je sada?
Mijau, mijau, iz garaže
odgovor ubrzo stiže.
Tamo se maca Ana krije!

Matija Matika, 3. b

Terenska nastava iz druge perspektive

Nakon što me mama opskrbila hranom kao da me neće biti dva mjeseca, tata me odveo do škole. U busu sam uhvatila mjesto u sredini. Dovoljno daleko od profesora i dovoljno daleko od ekipe na zadnjim sjedalima.

Na putu do Fažane je bilo dobro. Niti je tko izvodio gluposti, niti se koji od učitelja zbog toga derao na čitav bus. Nakon izlaska iz busa učiteljica je kupila karte, a mi smo imali malu pauzu. To su svi iskoristili na način da se igraju s kišobranima. Neki su ih otvarali, neki zatvarali, neki čak i bacali (kao u Sarinom slučaju). Dok se tamo mačevala s Morenom, u jednom trenutku, vidio si kako jedan dio njenog kišobrana leti i malo je nedostajalo da nekoga opali po glavi.

Tada smo krenuli do mora i učiteljica je podijelila marendu. Moreno je pokušao zastrašiti galebove, ali su oni prestrašili njega. Kada smo završili s marendom, krenuli smo na brod. E, tamo je bilo premještanja! Pa ne bi među stare, pa bi dolje, ali ne, nije im tamo dobro... da, oni bi gore, ne, ni tamo nije dobro..da, on će kod Svemira, ne on bi sad kod Matea.... i tako u beskraj. Tako smo se premještali dok nismo došli do Brijuna.

Na Brijunima smo se vozili vlakićem. Dosta smo toga poslikavali, a i svađali se, npr. oko toga može li njih šest sjediti na sjedalima za četiri. U Safari parku vidjeli smo nojeve, zebre, paunove, konje i fazane. Normalno, kad bih ja pokušala nešto slikati, uvijek mi se u katar uvalila Maurizioova glava. Nakon što smo razgledali stope dinosaura, dok smo se vozili uz obalu pored rimskih ostataka, dečki su zapazili gumb na kojem piše STOP. I što se dogodilo? Zbog njih smo odužili deset minuta jer se Stefano trebao preseliti u vagon gdje se nalazila njegova razrednica.

Nakon što smo vidjeli baru, prošetali smo do kafić-restorana gdje smo se opskrbili šećerom. Svatko od nas je uzeo po jedan sa stola, jedino Moreno šaku sa svakoga. Nakratko smo vidjeli Kokija i otišli u Muzej prepariranih životinja. Po izlasku smo se klizali po cesti, lijepo se vratili na brod, s broda u bus, iz busa kući.

Nina Korva, 7.b

Vanja Pasković, 5. a

Muhamed Reka, 5. c

Himna 5.a

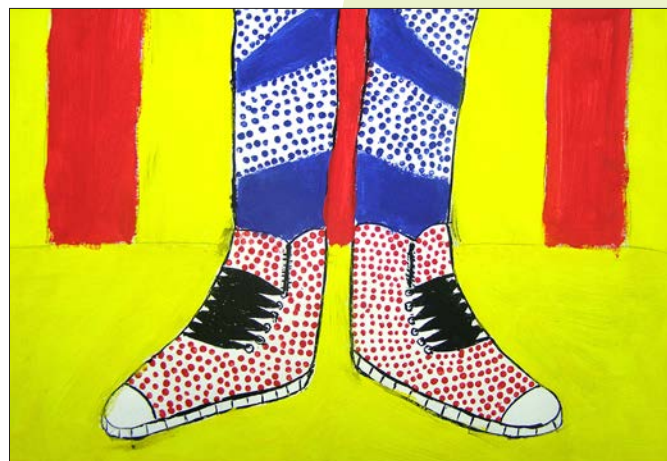
Ako hoćeš biti dobar i fin,
upiši školu Mate Demarin,
smjesti se u razred peti,
gdje se ružnih stvari nitko i ne sjeti.

Svi smo spremni za pomoć,
nitko nikom neće odmoć.
Zajedno smo željni znanja,
pa skupa osvajamo natjecanja.

Učitelji su nam sjajni,
kad ih ima, nismo sami,
kad ih ima, nismo u tami,
ni u kakvom ružnom svijetu,
najbolji smo na ovome planetu.

Kad nas štite, mi smo jači,
zato smo i najbolji đaci.
Nogometna igra nam nije briga.
Mi smo uvijek prva liga!

Luka Jukopila, 5. a

Vita Pticek, 6. c

Samanta Percan, 5. b

Martin Dolenc, 8. b

Matea Rebac, 6. c

Moj život

Ujutro se teško dižem i jedva do busne odgmižem.
Vozim se oko Kažele jer drugi kod crkve izaći ne žele.
U busu prije nego dođemo do stanice,
Erik i Mateo ponašaju se kao dvije budalice.
Što sam ja ujutro lošije volje, to je Eriku nekako bolje.
Prvi sat uvijek je najteži, jer svatko bi radije da u svom krevetu još leži.
Onda poslije se svi počnu buditi i poruke krenu kružiti.
Đerry se dopisuje, dok se netko drugi učiteljima ulizuje.

Na putu kući, svakog nešto muči.
Netko je dobio loše ocjene, pa doma očekuje batine,
a netko je prekinuo dugu vezu i sada je upao u veliku krizu.
Kada kući dođem, prvo se pred telku sjednem.
Stari mi nešto kaže, ali ja ga nisam čuo,
jer Sulejman Veličanstveni upravo laže.
Poslije se pravim, da nešto kao zadaću radim,
a zapravo se na mobitelu s nekim kladim.
Za večeru nema ništa fino, pa ja jedem čokolino.
Mama mi kaže to ti nije zdravo, a ja bolje to nego nešto krvavo.
Na večer gledam kako Real gubi, iako se Ronaldo iz petnih žila trudi.
Dok mi tata nešto mrlja, komentator gluposti brblja.
Kasnije padnem u krevet, ali spavati mi još ne pada na pamet.
Još se malo na fejsu dopisujem kad odjednom zaspem.

Ujutro se opet teško dižem, i jedva do busne odgmižem.
U busu se sjetim: "U š., ne smijem danas sve potrošit."
Moram šest kuna za Crveni križ ostavit,
inače će mi razrednica nešto gadno napraviti.
Onda se nečeg još goreg sjetim, i pokušam sve u busu da opametim.
Ali svi su zadaću iz kemije već napravili,
i ništa si nisu kao ja za danas ostavili.
Prije kemije onda zadaću prepisem, i pazim da sve točno napišem.

I tako cijeli život,
dok ne postanem pilot
i onda jednog dana
kada više i ne izlazim iz stana,
shvatim da jedva dišem
i ovu pjesmu do kaja napišem.

Svemir Mandana Miličević, 7.b

Djedove riječi

Moj djed Ivan

Moj djed zove se Ivan. Ima 69 godina. Živi u Pomeru s mojom bakom.

Moj djed ima kratku kosu, oči plave kao nebo, obrve kao snijeg bijele i blistav osmijeh. Mog djeda nije baš lako nasmijati, češće je ozbiljan. Visok je, mršav i snažan. Ima puno pozitivnih osobina - dobrodušan je, darežljiv i marljiv. Vrlo je osjećajan i zna iskazati pravi osjećaj u pravom trenutku. Rado se igra i šali sa mnom.

Cijela obitelj ga voli. Uvijek nam uskoči u pomoć kada nam je potrebna. Svi unuci ga vole i poštuju.

Moj djed naučio me mnogim stvarima koje će mi služiti u životu da se bolje snalazim. Naučio me da izreke mogu biti poučne.

Moj djed meni uvijek nešto kupi i da. Iako to bude sitnica, znam da je to od srca. Ponekad mi priča priče iz mladosti ili iz vojske, a ja svaki put iz njih izvučem pouku korisnu za život.

Samanta Percan, 5. b

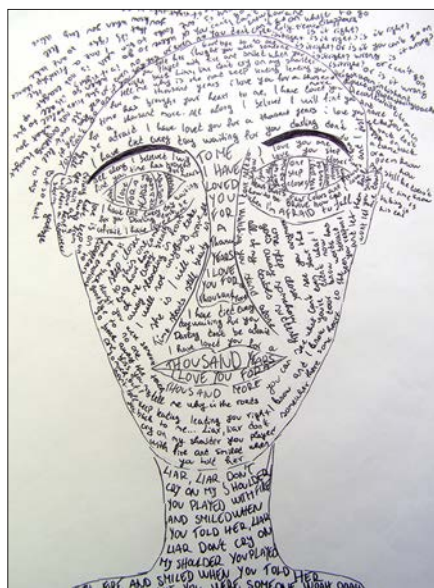
Vedran Zović, 8. a

Moj djed Jakov

Moj djed se zove Jakov. Rođen je 1935. godine na malom otoku Prvić Šepurine u blizini Šibenika. Na žalost

djeda nisam upoznao jer je umro prije mog rođenja, ali mama, baka i teta su mi pričale o njemu. Kako je živio na otoku, volio je more, rano je naučio plivati, roniti te loviti ribu. Moj je djed volio školu, čitao je knjige i bio radoznao. Za vrijeme rata život na otoku bio je težak pa su mnoge obitelji, kao i obitelj moga djeda, otišle u zbjeg u Afriku, u pustinju El Šat u Egiptu. Tamo su živjeli u šatorima, a za njih su brinuli vojnici. Iz pričanja sam saznao da je moj djed kao najbolji pionir bio u Jeruzalemu. Djed je rano otišao s otoka da bi se dalje mogao školovati.

Matija Matika, 3. b

Nina Korva, 7. b

Telefonski poziv

Zovem se Stipo Marić. Rođen sam prije 67 godina. Imam tri unuka - Maria, tebe i Nadana.

Imam smeđu kosu, poput tebe. Obrve su mi guste, gušće od kose, kao kod Mesića Stjepana. Jedna ruka mi je ozlijeđena, ali auto vozim kao da je avion. Imam lijepe šarmantne brkove i ni jedna im ne može odoljeti. Bavim se ribolovom, ali ni informatika mi nije strana. Oči su mi smeđe i oštre jer se bavim streljaštvom.

Svoje unuke volim i svake subote ih vodim na ćevape što se vidi na njima. Kada dođe zima, ne mogu protiv svog slavonskog srca - moram barem od jedne svinje napraviti kobasice.

I tako ti ja, moj Dino, provodim dane. Do sljedeće zadaće me zvrncni na vrijeme, ja ću te nazvati da ne trošiš novac na mobitelu!

Dino Lovrić, 5. b

Alma Mandžuka, 2. r. PO Šišan

Marko Tolić, 3. b

Taisija Stanislavovna Barkovskaja, 3. b

Godišnja doba nam govore

Čarolija proljeća

U proljeće sve se budi i raste,
oživljuju se trenuci iz mašte.

Rastu ruže, zumbuli i ljubičice,
a na stablu cvrkuću ptice.

Na modrom su nebu oblaci
od šarene vune,
a toplo se sunce sjaji kao zlato iza duge.

U proljeće sve se budi i sve cvjeta
i priprema se za dolazak ljeta.

Lara Plastić, 5. b

*Adriana Tanushaj,
Ilaria Ukotić, 2. a*

Pjesma o proljeću

Proljeće je najbolje
godišnje doba.
Dolazi poslije
hladne zime.
Kišica lijeva,
ptičica pjeva.
Pauk od sreće mrežu plete,
dok velika ptičja jata lete.
Voćnjaci cvatu,
dok maslači pjevaju u zlatu.

Karlo Martinčić, 4. r. PO Banjole

Proljeće u vrtu

Toplo me sunce budi rano,
topao vjetar oblake nosi,
pogledam u vrt - sve je rascvjetano,
tratinčice i zumbuli sjaje u rosi.

Vedro nebo se s vjetrom druži,
u vrtu se zeleni meka trava,
 proljeće mi zlatne ruke pruži,
to je radost i sreća prava!

Maria Elena Škare, 5. b

*Anamaria Mišta,
Vanessa Marleku, 2. a*

*Lucija Lukić,
Jessica Tanushi, 2. a*

Stefano Sorgarello, 8. b

Proljetna čarolija

Osvanulo jutro svježje,
zadnji sati noći bježe.
Rosna budi se trava,
Mjesec bježi da spava.
Lagani vjetar piri,
Trešnja svoje grane raskošno
širi.

Prepiru se mirisni zumbul
i crvena ruža, tko je od njih ljepši
i tko zanosniji miris pruža.
Nad nebo vedro sunce se nadvilo,
sve ljepote proljeća zrakama okupalo.

Ivana Jusufi, 5. b

Silvia Cukon, 8. a

Proljetna duga

Proljeće je najljepše doba,
kad sve cvjeta i hoda.
U proljeće se lijepo diše,
kad na toplom suncu cvijeće miriše.

Kad započne proljeće,
ptice se vraćaju s juga,
po granama drveća započinu pjesmu
čim zasja duga.

*Melani Radolović,
4. r. PO Banjole*

Zimski dani sad su nam daleko

Proljeće se iz krošanja čuje,
pjesma ptica jutrom odjekuje.
Kada sunce svoje zrake pruža,
Vlat trave je sve duža i duža.

Cvjetovi bijeli, žuti i plavi
razmiljeli se po mladoj travi.
Jaglaci, zumbuli, tulipani...
zatim još neki meni neznani.

Svakim danom ima nešto novo,
novo lišće, novi cvjetić neki.
Proljeće nam je stiglo ponovo,
Zimski dani sad su nam daleki.

Patrik Blašković, 5. b

Ja sam slikar proljeća

Moja je paleta puna raznih boja.
Najviše volim slikati sunce, cvijeće i
potok. Ponekad nacrtam i koji oblak.
Moje slike su vesele, svijetle i sunčane.
Igram se, slikam pčele, bumbare i
dodajem bijele, žute i plave cvjetice.
Livade su zelene boje, imaju puno cv-
jetova. Moje marljive ruke pretvaraju
vodene boje u prekrasne slike koje
krase moj dom.

Luka Mičić, 3. r. PO Šišan

Kapljica vode

Ti malena kapljice, tako si sitna,
a za ljudski život veoma bitna.
Trebalo te čuvati, jako si važna,
iako si mala, vrlo si snažna.

Trebalo te svako biće ovoga svijeta,
neki te zagađuju, a to je velika šteta.
Ne boj se, kapljice, čuvam te ja,
tvoj prijatelj Matija.

Matija Kostešić, 4. r. PO Banjole

Oblak je...

Oblak je kišni...
Oblak je bijel...
Oblak je nebeski sladoled.

Lijep je kao žal,
plav kao val,
a kiša mu je proziran šal...

Andrea Rudan, 4. b

Sunce

Sunce je zablistalo.
Duga je procvjetala.
Oblaci su donijeli kišu.

Vjetar se trudio kišu otjerati,
mjesto za ljeto napraviti!

Vilić Andrea, 4. b

Nadan Rovis, 8. a

Rea, 2. r. PO Banjole

Voćka, radovi učenika 4. a

Naše ljeto

Jedva čekam sunčane dane
kada nam naše sunce svane.
Dani postaju sve duži,
sunce nam za igru vremena pruži.
21. lipnja najljepši je dan
kada je moj rođendan.

Ana Marija Mijandrušić, 4. a

Ljeto nam dolazi
Evo, kroz selo prolazi.
Toliko smo ga čekali svi,
Otplivaj u moru sada ti!

Ana Marija Mijandrušić, 4. a

Usamljena trešnjica

Trešnjica draga i mila,
Nekad nisi tako tužna bila.

Tužna sam, djevojčice moja,
Jer sam pomislila da više nisam tvoja.
Došla je hladna zima
I nitko se više ne raduje mojim
plodovima.

A kad dođe toplo ljeto,
I plod postane tvoj cvijet bijeli,
Sa srećom svoje slatke trešnjice
nama podijeli.

Katia Naumović, 4. a

Nika Gornik, 1. r.

Jesen i ja

Stablo malo sam ja,
imam još list ili dva.
Žuti se sve oko mene,
nikako da jesen krene!

Ptica mi kaže: "Sad će doći,
a sunce veselo uskoro će proći.
Grane su mi skoro gole,
počinju prvi dani škole.
Laste odlaze na jug,
samo će mi kos ostati drug."

Napokon je jesen došla,
a ljetna je toplina prošla.

Lara Poropat, 4. b

Jesenski dani

Jesenko i Jesenka stigli su u moj grad,
mnogima donijeli pravi jad.

Kiša pada, kiša pljušti,
lišće na sve strane šušti.

Pada, pada, nikad kraja,
utihnila ljetna graja.

A njih dvoje na grani stoje,
i jesenske dane broje.

Leonarda Bonaca, 6. a

Tea Sansa, 7. a

Luka Maretić, 5. c

Du kannst

Du

Du kannst
Wasser zu Eis schmelzen,
Die Sonne auch nachst
scheinen lassen
Und Rosen im Winter zum
Erblihen bringen.
Wenn ich an dich denke,
Sehe ich
Eisbären auf Blumenwiesen
liegen,
Flüsse aufwärts fliesen
Und Astronauten durch
Wüsten schwimmen.
Kurz: ich liebe dich.

Verena

Ti

Ti možeš
Vodom otopiti led,
Pustiti sunce da noću sja
I zimi pustiti ruže u život.
Kad na tebe mislim,
Vidim
Nešto se bijeli na šarenim
livadama,
Rijeke uzvodno teku i
Astronauti u pustinji slo-
bodno plivaju.
Ukratko: volim te!

Prevele: Josephina Ta-
nushi, Solange Katarinčić,
Luanna Počerek, 7.a

Sommer

Sommer
blaues Meer
die Sonne scheint
ich liebe lange Sommer-
ferien
warm

Matej Pašalić i Lara
Cvek, 7.b

Sommer

Sommer
die Sonne
die Kinder baden
er ist meine Liebling-
sjahreszeit
Meer

Katarina Paus i Erik
Sanković, 7.b

Sonne

Sonne
immer hier
gelb und stark
ständig für uns da
schön

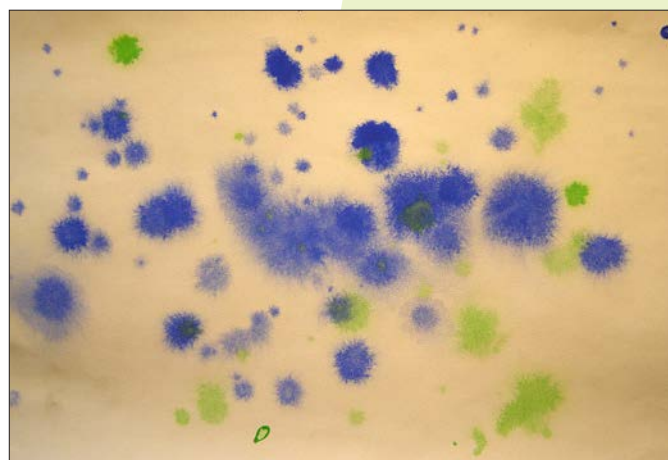
Svemir Mandana
Miličević i Eleonora
Bolković, 7.b

Winter

Winter
es schneit
alles ist weiss
Schneeflocken in den
Händen
Wunderbar

Nina Korva i Neil
Karaselimović, 7.b

Damir Hadžipašić, 2. r. PO Šišan

Široki obzori zavičaja

Istra

Na crvenoj zemlji punoj kamenja
rođena je Istra, biser Jadrana.

Od Učke do Jadranskoga mora,
Istra moja ponosno stoji
i godine mnoge ona broji.

Mirisni vinogradi i stoljetne masline
uz vrijedne ljude duša su Hrvatske!

Romano Bajrić, 5.a

Edona Lleshaj, 1. r

Istro draga

Istro draga, Istro mila,
uvijek si najljepša bila.
Jadransko more i visoke gore
na tebi najljepše stoje.

Kad galebovi
iznad Jadranskog mora lete,
gledaju pješčanu obalu
pa tamo slete.
Životinje razne
što po Učki, Čićariji šeću,
zimi se zavuku u duboke šume
i spavati zimski san kreću.

Istro, Istro,
draga si nam svima ti,
bez tebe živjeti
ne možemo mi!

Ela Perica, 5. a

Dino Milić, 6. b

Jutro

Medulin je mjesto moje
di svako jutro zvona zvone
i cilo selo zbude.

Niki ljudi gredu na delo,
a dica u školu,
po selu je šušur,
a ja priko glave navučen kovaltur.

Ja bin stija još jenomalo spati,
ali moran se vreda za školu prontati!

Diego Demarin, 8. a

Jadransko more

Jadran je kao cvijet,
A oko njega bijeli svijet.
Divnu ljepotu mora morate htjeti,
Ribarima nad glavama galeb leti.
A tek da vidite kako je ljeti!
Nije tajna da more volimo,
Svskog se dana mi molimo.
Kad more bude bolje,
Okolo njega bit će svi bolje volje.

More je naše jako čisto,
Ono je nama uvijek plavo, bistro.
Rado iz vidika maknite planine i gore,
Eto, odmah dođite na Jadransko more.

Nino Perković, 4. a

Zlatni bračlet

Mater mi je kupila zlatni bračlet.
S njen san pošla na ples. Svi su rekli da
je lip. Foška je stila istega takovega.

Pošla je plakati poli matere, ma mater
je rekla da nimaju šoldi. Ona ni dala
mira pa njoj je kupila bračlet od late.
To ju je kutentalo.

Katia Kirac, Leonarda Lleshaj, 4. b

Ema Galac, 2. b

Eduardo Hajrula, 2. a

Filip Topić, 5. a

Đir po gradu

Često se sitin Zadra grada,
pa se pitan kakav je sada.
E, da mi je bacit po gradu đir,
da ositin opet onaj poznati mir.

Da mi je proći po Kalelargi...
krcatoj ljudi i svi su mi dragi.
Šinorine, barbe, stari i mladi...
Svak neš ćakula, svak neš radi.

A zadarska arija je posebna...
vitar koji bi me u povist vratija.
Osobito kad bin šetala po pločama
rive..
pukotine kazuju kako se tu živilo...
i kako sad ljudi žive...

I sitin se orgulja i zalaska sunca,
pa me ništo stisne oko srca.
Iako nisan više tamo često, sitin se
Zadra grada
i pitan se: Kakav li je sada?

Antonela Demović, 8.a

Viktor Matić, 2. b

Večer u parku

Svaka šetnja, isti put, isti koraci
...

Isti mir, tišina. No večeras tišinu
prolomi orkestar... pravi koncert.

Zasvira vjetar po strunama gra-
na, lišće - kao note u kajdanci, a kaj-
danka

istresa odsvirane note.

Maestro hrast ludo zamahuje,
vodeći svoj orkestar. Daje znak tenoru
slavuju da otpjeva svoju točku...

Oglasi se zbor vrabaca, pjevaju,
plešu, hihoću, prava predstava!

Osjetih želju da im se pridružim.

No odjednom zabljesnu s neba
svjetlost... prodorni zvukovi gonga i
bubnjeva

oglasiše kraj predstave... i spusti
se tamna, mokra zavjesa.

Antonela Demović, 8.a

Kim Marie Rola, 2. b

Večer u Medulinu

Napokon je prestalo kišiti.
Šetnica uz more bila je savršeno čista.
Sve je izgledalo novo i blistavo. I klupe,
i rukohvati, i brodice.

Neosušene zadnje kišne kapi pod
žutim svjetlom lampe sve su pretvorile
u zlato. Udišem čist i okupan zrak. Sol
ga je začinila jer je danima nebo s po-
ludjelim morem u zagrljaju. Osjećam
mir dok slušam žubor fontane koja se
prepunila.

Brodice se lijeno njišu na valovi-
ma zaostalog juga. Tamo u pozadini
ove pozlačene scene dva bijela zvonika

paraju sivilo neba. Savršena ljepota i
mir.

Silvia Cukon, 8.a

Nebo nad Ližnjanom

Plamen dana gasi se. Dusi mora
šušte uz spajanje Sunca s obzorom.
Nestaje.

Lišće je najdražesnijim bojama
zalaska preliveno.

Crnilo večeri u duše nam ušlo
nije, već samo raspirilo našu vatru.

Kažem crno, no ono je nekakve
ljupke tamnomodre nijanse.

Oni mudri zeleni divovi sad su
elegantnim tamnim plaštem prekrive-
ni i šutke, spokojno, čekaju znak za
buđenje.

Franziska Krivičić, 8.a

Neo Mirković, 1. r.

Viktor Matić, 2. b

Zara Buždon, 3. b

Projekt: Malin na jadra – Mlin na jedra

U našem razredu odlučili smo raditi na projektu koji je vezan za prošlost Medulina. Za rad su se prijavili samo oni učenici koji su željeli. Među njima smo odabrali pet učenika koji će biti zaduženi za prezentaciju projekta.

Učiteljica je predložila da tema bude povezana uz matematiku - da u tragovima prošlosti pokušamo pronaći tragove koji vode matematičari. Nakon razgovora, razmišljanja i prijedloga odlučili smo se za istraživanje o dvjema neobičnim građevinama u Medulinu. Mještani su ih nazvali kule, ali one su u stvari vjetrenjače. „Po medulinski“ one su malini na jadra - mlinovi na jedra. Tako je odlučeno da projekt nazovemo Malin na jadra.

Cilj našega istraživanja i rada: saznati, istražiti i naučiti što više o vjetrenjačama u Medulinu, pronaći odgovore na pitanja: Zašto više ne služe ničemu? Mogu li se medulinske vjetrenjače uključiti u turističku ponudu Medulina i naše županije? Pritom smo pokušali u svemu pronaći i tragove matematike.

Tijekom rada na projektu saznali smo da je nešto krenulo. Napravljen je projektni plan za obnovu vjetrenjača sa mnogim aktivnostima u koje ćemo se uključiti i mi. To nas

jako veseli.

Pronašli smo i odgovore na naša problemska pitanja – pronašli matematičke sadržaje geometrije, ali i vježbali matematiku uz računske priče koje smo sami sastavili. Istražujući smo proširili svoja znanja o vjetrenjačama u Medulinu. Nadamo se da će one ponovno postati dio turističkih vodiča i reklama kao što su bile i davne 1882. godine.

Učenici 3. a: Petra Pulić, Enna Počerek, Sara Lorencin, Vanesa Buršić i Luka Vasilčić.

Iako nisu u popisu tima za prezentaciju, cijelo vrijeme su s nama vrijedno radili u svim aktivnostima učenici: Paola Cukon, Hana Vlačić, David Bolković, Marko Vugrinec.

Mentorica: Irena Juran

Malin na jadra

Dragi moji, ja san van stari medulinski malin na jadra. Ko vas interesa, čujte sada štoriju mojega života.

Načinija me je Ivan Pošić prije više od sto lit, na samenu moru. Tu je bilo vajka čuda svita iz Pomera, Premanture, Banjola i Šišana. Ma anke od malo dalje, z Unija, Suska i Lovrana. Tu bi došli, ki sa vozom, ki sa tovarom, ki sa brodom, mliti šenicu da bi dobili muke za misiti kruh. Mlija san i žito i frmentun, ki je ča ima. Dela san samo kada je puha vitar. Kada je bilo malo vitra, moga sam mliti 30 do 40 kilih na uru, a kada je vitar jače puha i do sto kilih na uru. Mlija san po cile dane i nis bija štuf. Počinuja bin u nedilje i za velike fešte. Ma to više da bi počinuli paroni, a ne ja. Dela san i dela dok me jenega dana nisu zaprli. Nisan njin više rendija i nisu me bili potribni. Lita 1910. prodali su me šjoru Paulu Kupelwieseru ki je čuda tega kupija u Medulinu. On je partija, a ja san osta, sam, zaprt... Nijeden više nis rabija i nijedan me ni bada. I tako ću stati dok me ne zruše ili dok se ne zrušin sam.

Sad, potle toliko lit, ništo san čuja da bi me jopet načinili i oprli. Ma ovi put ne vero za delati, nego za pokazivati turistiin kako san nikada dela. Jopet ću biti kaj mladić!

Sara Lorencin, 3.a

Ja sam vjetrenjača

Ja sam vjetrenjača. Vjetrenjača koja je nekada imala prava jedra. Sagraadio me je Andrea Pošić, a Ivan koji je bio njegov brat, sagraadio je drugu blizu mene. Ja sam mogao mljeti žito i na vjetar, ali i sa parnim strojem. Nakon nekog vremena, Ivan i Andrea su se posvađali. Promijenili su i svoja prezimena, toliko su se jako posvađali. Ja sam uživao kada su dolazili brodovi sa ugljenom. Jedva sam čekao da uplove i da dovezu ugljen koji mi je davao veliku snagu. Mljeo sam puno žita. Dolazilo je puno ljudi iz Premanture, Banjola, Ližnjana i iz mnogih drugih mjesta. Dovožili su vreće sa pšenicom, ječmom i kukuruzom da im ja sameljem. Red za mljevenje je svaki dan bio veoma dug. Zato su neki ljudi sa sobom donijeli ribu i vino. Pekli su ribu, jeli, pili vino i zabavljali se dok su čekali svoj red. Bilo mi je lijepo i uživao sam u svome radu.

Ali, 1910. godine prodali su me Paulu Kupelwieseru, tadašnjem vlasniku otoka Brijuna. On je kupio i Vižulu i još puno toga u Medulinu. Na kraju je sve to propalo. Došlo je i dvadeset prvo stoljeće. Stara sam. Više ne meljem žito. Ipak, počeli su me obnavljati. Možda opet budem kao nekad, nova i lijepa.

Marko Vugrinec, 3. a

Marljivi trećaši i učiteljica Irena

Zaštitimo morski svijet

Povodim Dana planeta Zemlje učenici 6. a razreda priredili su 22. travnja izložbu u Galeriji 3MC u Medulinu pod nazivom „Zaštitimo morski svijet“.

Učenici su sudjelovali na nagradnom natječaju udruge Bioteka i Emezzete gdje je njihov rad bio zapažen te je ušao u prvi krug natjecanja. U sklopu projekta na likovnoj radionici izradili su suvenire od keramike i recikliranih materijala s motivima zaštićenih morskih organizama, riba i meduza, a svoje su uratke izložili na prodajnoj izložbi eko suvenira.

Projekt je vodila učiteljica biologije Natalija Zoričić u suradnji s učiteljicom likovne kulture Mirjanom Konta. Projekt su potpomogli sponzori Javna ustanova Kamenjak, Općina Medulin i Turistička zajednica. Izložbu su nakon otvorenja posjetili svi učenici naše škole i svojim glasovima izabrali najljepše likovne radove.

Učenici su svojim aktivnostima ukazali na potrebu zaštite mora i morskoga svijeta koje je naše najvažnije prirodno bogatstvo. Naša je Općina poznata po zaštićenom području Rt Kamenjak, po lijepoj obali i razvijenom turizmu, zato je važno neprestano ekološko osvješćivanje svih ljudi s ciljem da se sačuvaju sve vrste morskih organizama, a more očuva čistim.

Šestaši s učiteljicom Natalijom i učiteljicom Mirjanom

Od ideje do realizacije

Na kraju smo porazgovarali sa šestašima i saznali kako je sve u stvari izgledalo. Iako naglašavaju da je osnovni poticaj projektu bilo ekološko osvješćivanje, slažu se da su nešto malo pridonijele i bogate nagrade pobjednicima.

Nika Agostelli

Ja sam informaciju o nagradnom natječaju Emezette i Bioteke pronašla na internetu i odmah mi je na pamet pala ideja da bismo mogli prijaviti cijeli razred. U to vrijeme baš smo obrađivali iz prirode morske organizme pa smo mogli povezati te dvije teme. Rekla sam to učiteljici Nataliji, a na grupi iz prirode smo razradili plan kako da uključimo cijeli razred.

Vita Raffaelli

Dugo smo razmišljali što ćemo raditi pa smo s učiteljicom odlučili izraditi keramičke pločice. U rad se uključila i učiteljica iz likovnog. Nakon keramičkih pločica, napravili smo i ribe, ali problem je bio novac. Učiteljica je potražila sponzore. Pitala je Rt Kamenjak mogu li nam pomoći, oni su bili prvi sponzori, zatim Općina Medulin. Turistička zajednica nam je napravila plakate i pozivnice.

Leonarada Bonaca

Kad smo dobili novce, osjećali smo se sigurnije i krenuli smo ozbiljnije raditi. Na satu likovnog i na likovnoj grupi izrađivali smo ribe i pločice od keramike. Ostajali smo jako dugo u školi, ali nismo odustajali. Najbolje mi je bilo raditi keramičke pločice koje su prikazivale zaštićene morske organizme, a domar Marino ih je zalijepio na drvene okvire i pripremio za izložbu.

Ivan Vlačić

Dva dana prije otvorenja izložbe, od 4 do 6 popodne, pripremali smo prostor u galeriji. Pomogao nam je i domar, iako sam ja tamo najviše radio.

Cure (ubacuju se) : Da, zakasnio si! Mi smo punio više radile.

Ivan (ne obazire se): Imali smo par tehničkih nezgoda, namještali smo reflektore, a ja sam bio na ljestvama. Netko je uključio reflektore, reflektori su me zabljesnuli, skoro sam pao... Bila je to zamalo nezgoda na radu.

Mia Bertanjoli

Iščekivali smo s nestrpljenjem zadnji dan izložbe. Za otvorenje dobili smo grickalice od Općine, roditelji su radili kolače i tortu. Bilo je dosta ljudi. Bio je problem parking, nije bilo mjesta. Vita je pjevala, a Renata je recitirala. Ravnateljica je održala pozdravni govor, a učiteljica Natalija objasnila sve o projektu. Roditelji su rezervirali radove koje će kupiti, a sakupljeni novac će se dati u dobrotvorne svrhe. Namijenjen je za gimnazijalke koje su se plasirale na Svjetsko srednjoškolsko prvenstvo u atletici koje će se održati u Kini.

Izrađuju se ribe od keramike...

Izrađuju se keramičke pločice....

Predsjednički izbori u 3. a razredu

Učenici 3. a razreda su u ponedjeljak 6. listopada 2014. održali predsjedničke izbore u svom razredu. Izboru su pristupili ozbiljno i profesionalno, pomno pripremajući cjelokupnu kampanju kao da se radi o pravim državnim izborima.

Učenici su kandidirali četvero svojih kolega: Saru Lorencin, Ennu Počerek, Marka Vugrinca, Gabrijele Kapustića. Svi su dobili zadatak da naprave svoj plakat uključujući i kandidate. Kandidati su dobili zadatak predstaviti vlastiti program, dok su ostali učenici napravili plakate na kojima su podržali svoje omiljene prijatelje,

naravno one kandidirane.

Isti dan održano je tajno glasovanje za vodstvo razreda, a prema broju glasova izbor je bio ovakav: Enna Počerek, predsjednica razreda, Sara Lorencin, zamjenica i Marko Vugrinec, blagajnik.

Izbori su protekli u najboljem redu, učiteljica je bila zadovoljna i iznenađena što nije bilo nesuglasica. Na kraju su se svi sudionici počastili kolačićima i slatkišima, pa čak i mi novinari.

Luanna Počerek, Josephina Tanushi, Solange Katarinčić, 7. a

Da sam ja predsjednik/ca

Zalagala bih se da ljudi ne rade u trgovinama svaki dan i da ne rade do kasno jer i oni žele biti sa svojom obitelji.

Karla Macan, 3. b

U svakoj školi bih osigurala jedan veliki bazen da djeca poslije nastave plivaju.

Ivona Bajlović, 3. b

Shvatio sam da je teško biti predsjednik.

Luka Meničanin, 3. b

Mislim da bih bio dobar predsjednik, ali ja ne želim biti predsjednik.

Dominik Demović, 3. b

Ne bi trebali jaslice i vrtići jer bi tate puno zarađivali i mame bi bile kod kuće.

Emma Krušec Jusufi, 3. b

Skratio bih nastavu do svibnja, a djeci bih dao tablete i kompjutore da mogu učiti kod kuće.

Marko Tolić, 3. b

U svim bi školama učili engleski jezik i svaka bi škola imala bazen. Povećala bih ljudima plaću jer im treba novac.

Andrea Privrat, 3. b

Voljela bih da ima posebna škola s laboratorijem da djeca modernije uče bez ploče i krede.

Hannah Vampovac, 3. b

Da sam ja predsjednica, uvećala bih sve škole u Hrvatskoj. Naredila bih da se napravi hotel za siromašne. Rekla bih ljudima da brinu o prirodi, o moru i rijekama i da ne bacaju smeće.

Natali Marin, 3. b

Priručnik o prijateljstvu

U produženom boravku učenici su s učiteljicom Anom napisali i oslikali Priručnik o prijateljstvu.

5. 3 2015. došao sam u produženi boravak. Učiteljica Ana mi je rekla da s Andreom idem odnijeti košaru kuharu Borisu u kuhinju. Pomogao sam učiteljici Ani počistiti i uređiti učionicu. Nakon pola sata išli smo na zajutak. Kad smo završili, Petra i ja smo ostali pospremiti posuđe.

Dino se sjetio da je zaboravio novac za kazališnu predstavu. Učiteljica Ana zvala je njegove roditelje, no oni se nisu javili. Dino se jako uzrujao i počeo plakati. Ja sam priskočio u pomoć i dao svoj novac kojim sam trebao kupiti marendu. Sutradan mi je Dinova mama vratila novac i kupila mi omiljenu igračku.

Mateo Laginja, 3. b i Dino Cukon, 1. r

Jednog sunčanog i vrućeg dana išla sam u šetnju sa svojom prijateljicom Sarom. Dok sam pričala, poskliznula sam se i pala.

Sara se nije uplašila pa mi je pomogla i utješila me. Odvela me mojoj kući i ispričala mami što se dogodilo. Moja mama je vidjela da je Sara jako dobra prijateljica pa joj je ponudila sladoled. Sara nije bila sretna zbog sladoleda, već zbog toga što je pomogla svojoj prijateljici.

Paola Cukon, 3. a, Sara Lorencin, 3. a, Lana Oroz, 1. r

Jednog dana Marko i ja igrali smo se na igralištu. Bio je lijep dan obasjan suncem. Ja sam bio neobično sretan zato što sam se igrao s najboljim prijateljem.

Vidjeli smo staricu koja nije mogla prijeći cestu. Došli smo do starice i pitali je treba li pomoć. Marko i ja pomogli smo starici da prijeđe cestu. Starica nam je bila zahvalila.

Prijatelji si pomažu u nevolji.

Prijatelji se ponekad posvađaju, ali poslije se pomire.

Prijatelji budu jedan uz drugoga.

Filip Meničanin, 3. b, Petra Vlačić, 1. r., Filip Antičić 3. b

Dan zagrljaja

21. siječnja obilježili smo u školi Dan zagrljaja. Učenici od 1. do 8. razreda okupili su se oko škole, uhvatili za ruke i obgrlili školu. Na taj su način poslali pozitivne osjećaje školi i jedni drugima. Kako su proveli Dan zagrljaja, vole li se grliti i s kim te što im zagrljaj znači, pitali smo učenike i učitelje.

Ravnateljica Dragica Dorić

Na Dan zagrljaja imali smo vježbu evakuacije, a nakon toga su svi učenici i učitelji ostali u dvorištu i iskoristili priliku da zajedno naprave krug oko škole i tako je zagrle. Za mene je to lijep osjećaj jedinstva i pozitivnog ozračja. Volim se grliti, najviše s članovima obitelji. Zagrljaj pokazuje da ti je do nekoga stalo, dozvoljavaš mu da ulazi u tvoj intiman prostor jer mu vjeruješ.

Knjižničarka Dušanka Đokanović

Nisam bila na Danu zagrljaja, ali volim se grliti. Zagrljaj mi znači toplinu, bliskost i povjerenje. Volim se grliti s onim tko mi uzvratit zagrljaj.

Geraldina Kristaj, 7. b

Dan zagrljaja mi je bio super dok nije počeo sat. Volim se grliti, a zagrljaj mi znači utjehu i koliko mi je do te osobe stalo. Grlim se s onima koji mi nešto znače.

Katarina Paus, 7. b

Dan sam provela bježeći od svih koji su me htjeli zagrliti! Ne, ne volim se grliti, zagrljaj mi ne znači ništa.

Rocco Rakovac, 5. b

Dan zagrljaja proveo sam loše. Volim se grliti, ali samo s curama.

Šta mi zagrljaj znači? Nemam pojma, svašta...

Učiteljica TZK Danče Banković

Ja mislim da se svaki dan prije škole treba zagrliti. To je odlična ideja!

Nikita Barkovsky, 8. b

Dan sam proveo zagrljujući. Volim se grliti samo s obitelji. Zagrljaj mi znači izražavanje osjećaja.

Samanta Percan, 5. b

Dan zagrljaja je bio dobar. Volim se grliti s članovima obitelji. Zagrljaj mi znači zahvalnost.

Leandro Lekaj, 7. a

Dan sam proveo nikako. Ne volim se baš grliti, samo s obitelji. Ne znam što mi znači zagrljaj.

Učiteljica HJ Tina Ribić

Volim se grliti s članovima obitelji ili bliskim osobama. Psiholozi kažu da je zagrljaj ljekovit pa bismo se trebali grliti često. Meni zagrljaj donosi mir, utjehu i sigurnost.

Anketu proveli članovi
Novinarske grupe: Josephina,
Solange, Tea, Sara

Valentinovo

Voljeti nije teško,
Ako spremno dočekuješ
Leptiriće u glavi.
E, tada svijet postaje veći i
Nešto te vodi k sreći.
Tko stazama ljubavi kroči,
Ide prema začaranoj noći,
Nada ga prati kao sjena,
Osvojiti može čitav svijet.
Voljeti nije teško
Onoga tko te voli – i tada život
postaje lijep.

Josephina, Tea, Sara, 7. b

Silvia Cukon, 8. a

Dan zagrljaja

Prijam prvašića pod motom SRETAN VAM LET U ŠKOLSKI SVIJET!

Prvi dan škole bio je posebno svečan za naše učenike prvih razreda. Učiteljice budućih prvašića pripremile su i odigrale predstavu u kojoj su pčelica Maja i pospani Pavo budućim školarcima otkrili važne tajne školskog života – koliko je važno biti dobar đak i dobar prijatelj.

Nakon uvodnih riječi ravnateljice škole Brune Kuharić-Milovan kojim je pozdravila učenike i roditelje poželjevši im sretan početak, uspješan rad i dobru suradnju uslijedio je prigodni program. Uz nastup mažoretkinja, natjecanje u spretnosti i brzini, šaljivu predstavu i slatki domjenak prvi dan škole zasigurno će nam svima ostati u lijepom sjećanju.

Svoje buduće učenike dočekale su učiteljice: Vesna Privrat (1. r. matične škole), Dragica Dorić (PO Šišan), Ljiljana Stanić (PO Ližnjan), Ivana Mihaljević (PO Banjole).

Svim prvašićima želimo sretan let u školski svijet!

PO Ližnjan

PO Šišan

Matična škola

Prvašići su brzi i spretni

PO Banjole

Slasne fritule za sve maškare

Srdačan osmijeh naših spremačica

U Noći vještica sve su vještice zgodne

6. c sa svojom razrednicom

Razrednički dogovori postižu se i na hodniku

2. b. na povratku iz šetnje

Istarska večer u Banjolama

26. veljače u balon dvorani u Banjolama održana je svečanost pod nazivom "Istarska večer u Banjolama". Na jednom mjestu okupili su se mali i veliki ljubitelji folklor. Program su započeli domaćini, učenici PO Banjole. Otplesali su balun, recitali i pjevali po domaću. Iz OŠ Šijana nastupile su dvije grupe i na taj način potvrdile kako u njihovoj školi već dugi niz godina traje velika zainteresiranost učenika za folklorom. Osim što su odlično recitali, učenici 4. d razreda OŠ Vidikovac prezentirali su postupak izrade škrtaca od kršina. Iz Fažane zasvirali su na mihu i vidalicama brat i sestra Marko i Lucija Franković, članovi KUD-a Uljanik. Najmlađi sudionici bila su djeca iz DV Sunčica iz Banjola, a najviše kilometara napravili su gosti iz PŠ Nova Vas i time uveličali svečanost. Svojim su dolaskom obogatili ovo druženje i učenici OŠ dr. Mate

Demarina, Medulin. Suradnja PO Banjole s Domom Vila Marija i na ovaj se način nastavila. Štićenici su za vrijeme kulturnog programa uz pomoć vrijedne bake i tete pravili fuže i pljukance.

Cilj ovakvog druženja bio je potaknuti i zainteresirati djecu da se uključe u izvannastavne i izvanškolske aktivnosti koje njeguju istarsku kulturu i tradiciju. Na taj način tradicija neće biti samo dio prošlosti, već sadašnjosti i budućnosti.

Banjolci su bili dobri domaćini i nadaju se da će se ovakvo druženje ponoviti i dogodine. Nije važno hoće li se manifestacija ponoviti na istome mjestu ili u nekoj drugoj školi, važno je da postane dio tradicije i da ovakva druženja potraju dugi niz godina.

KAJTANJE JE SPORT KOJI TI NIKADA NE DOSADI

Intervju s Martinom Dolencem

Velike sportske uspjehe Martina Dolenca godinama pratimo. I ove je godine ostvario zapažene svjetske rezultate u kiteboardingu, iako je među najmlađim sudionicima. Kao i svake godine, tako se i sad rado odazvao pozivu Novinarske grupe i podijelio svoje utiske s ovogodišnjih natjecanja. Saznajte kojim su ga svjetskim morima ove godine dobri vjetrovi doveli do pobjede.

OD KATAR A DO AUSTRALIJE

1. U prvom polugodištu dugo si izostao iz škole. Ispričaj nam gdje si sve bio i na kojim si natjecanjima sudjelovao?

Početkom jedanaestog mjeseca prošle godine sudjelovao sam na Azijskom prvenstvu u Kataru, a nakon toga u Abu Dhabiju sudjelovao sam na Finalu svjetskog kupa, ISAF. Na kraju sam otputovao u Australiju na Finale kupa, gdje sudjeluje 20 najboljih iz svake klase.

2. Kako ti je bilo u Kataru? Što pamtiš kao najzanimljivije?

Kad smo došli u Katar, bio je to veliki temperaturni šok jer je kod nas bilo 10 stupnjeva, a tamo nas je dočekalo 30. Nama je to svakako odgovaralo. To je pustinjski poluotok, obala je pješčana. Zgrade su ogromne, sve izgleda ludo. Vidi se da imaju previše novca.

3. Jesi li upoznao nekog zanimljivog i kako ste se sporazumijevali?

Upoznao sam neke Arape, a sporazumijevali smo se na engleskom. Jako dobro pričaju engleski i vrlo su obrazovani. Oni žive kao u snu i svjesni su da dobro žive. Svi su muškarci odjeveni u bijele tradicionalne haljine, a žene su u crnim haljinama, većinom s pokrivenom glavom.

4. Kakva je bila hrana?

Prvi smo tjedan u Kataru samo trenirali i svaki dan smo

išli u šopig centar koji je deset puta veći od našeg najvećeg centra. Tamo smo jeli u mongolskom grill restoranu gdje je bila odlična hrana. Najbolji su bili nudlsi, začinjeni i s puno mesa i s raznim umacima. Tu smo jeli najbolje.

5. Ja li vas vrijeme poslužilo i jesu li prognoze vremena uvijek točne?

Prognoze vremena – nisu uvijek točne. Prvi tjedan puhalo je svaki dan, ali kad je bilo natjecanje, nismo imali sreće s vjetrom. Puhalo je dva dana od pet dana natjecanja. Onda kajtamo kad zapuše vjetar, a ostalo vrijeme moramo čekati.

6. Kakav si rezultat postigao? Je li konkurencija bila jaka?

Na natjecanju u Kataru osvojio sam 12 mjesto na svijetu. Među natjecateljima ima puno Rusa i Španjolaca, a Britanac je pobijedio.

7. Kako ti je bilo na drugom natjecanju?

Drugo natjecanje blo je u Abu Dhabiju. Letjeli smo do Dubajja, a automobilom smo nastavili u Abu Dhabi gdje smo bili jedan tjedan. Zadnji dan smo prošetali po Dubaju. On me duboko impresionirao svojim građevinama.

8. Kako je izgledao put u Australiju?

Na putu do Australije najprije smo stali u Mumbaju u Indiji, zatim u Singapuru, i na kraju smo sletjeli u Melburn. Bili smo jako umorni od leta, na putovanju nismo spavali dva dana. Teško nam je pala i promjena vremenske zone i klime. Kad smo stigli, jedva smo našli neki pristojan hotel. Kad smo se smjestili, tri smo dana samo spavali. Tamo me ulovila nostalgija za domom, posebno za domaćom hranom. Čeznuo sam za pršutom i sirom. Hrana tamo nije bila baš dobra i sve je bilo skupo. Prvi tjedan sam trenirao i pripremao se za natjecanje. U Finalu kupa mogli su sudjelovati najbolje plasirani na cijelom svijetu, prvih dvadeset u svakoj klasi. Tu sam osvojio peto mjesto.

ŠKOLA, TRENINZI, NATJECANJA

9. Kako si uspio uskladiti školu, treninge i natjecanja?

Najteže mi je bilo svladati matematiku, ali ostale predmete uspijem u par dana naučiti.

10. Koju srednju školu misliš upisati?

Srednju ekonomsku.

11. Kako i gdje treniraš zimi?

Po zimi kad je bura i temperatura ispod 9 stupnjeva, ne idem na more, ove godine treniram u Pomeru u dvorani.

12. Kakve planove imaš za ovu godinu?

Ove godine se spremam za 1. maj na Bol. Cilj mi je da ove godine budem među prvih 10 u svijetu. Spremam se za Olimpijadu koja će se održati u Tokiju 2020. godine.

13. Je li oprema za kiteboarding skupa?

Da, oprema je skupa i treba se stalno obnavljati. A treba ulagati i u putovanja na natjecanja.

14. Imaš li uzor?

Da, moj uzor je Robert Scheidt, Brazilac, višestruki prvak. I njegova žena se bavi jedrenjem, a na natjecanja dovede i svoja dva sina.

15. Je li ti dosadilo kajtanje? Misliš li se i dalje baviti tim sportom?

Kajtanje je sport koji ti nikada ne dosadi. U budućnosti, bih se želio baviti ovim sportom, osnovati klub, uključiti mlade i zainteresirati ih za kajtanje.

16. I posljednje pitanje. Gdje si susreo najzgodnije cure?

Najzgodnije cure su u Europi.

BRZA PITANJA, BRZI ODGOVORI

Pas ili mačka? Pas.

Kratka ili duga kosa? Duga.

Ljeto ili zima? Ljeto.

Film ili knjiga? Film.

Plavuše ili crнке? Nešto između.

Strane cure ili domaće? Domaće.

Hamburger ili pizza? Pizza.

Hrvatski ili matematika? Matematika.

Martinu želimo puno uspjeha u srednjoj školi, u sportu i u životu, a posebno želimo da uz dosadašnja priznanja pridoda i medalje olimpijskog sjaja!

Luanna Počerek, Josephina Tanushi, 7.a

Napokon i taj izlet!

Sama pomisao na izlet s društvom koje volim i izostanak iz škole pet dana bila je sjajna!

Pet dana druženja zabave i slobode...ma milina! Svi smo uzbuđeno u ponedjeljak ujutro čekali bus na parking, stavljajući prtljagu u prtljažnik, gledajući tužne poglede djece koja nisu naše sreće i morala su u školu. Kad smo se u busu smjestili, krenuli smo za Slavoniju. Sve se činilo tako nestvarnim, samo smo svi mislili „napokon i taj izlet“.

Naše najvažnije odredište u ponedjeljak bio je Slavonki Brod. Zaista prekrasan grad. Ima mnogo parkova i staza za šetnje. U Slavonskom Brodu smo ručali te posjetili Tvrđu. Zidine kula sagrađene za zaštitu od neprijatelja skrivene su pod travom, no čak i tako narušene izgledale su veličanstveno. Nakon kratkog obilaska Slavonskog Broda, dugo smo se vozili do Vinkovaca gdje se nalazio hotel u kojem smo trebali odsjesti. Navečer nas je čekala večera i animacijski program.

Sutradan smo se zaputili prema Parku prirode Kopački rit, s mnogo vrsta ptica i drugih životinja. Najviše su mi se sviđele čaplje, rode i orlovi. Obišli smo park brodom, ali smo se jako smrznuli. Obišli smo i drugi dio parka na kojem su ljudi izgradili kućice i kapele. Zatim smo otišli u Osijek na ručak i obilazak grada. Posjetili smo katedralu Sv. Petra i Pavla. Bila je prekrasna koliko i visoka. Nakon toga vratili smo se u hotel u kojem smo proveli ostatak dana.

U srijedu smo krenuli prema Vukovaru, tamo smo vidjeli stari Vodotoranj, simbol Domovinskog rata. Puni dojmova zaputili smo se prema Memorijalnom groblju, do spomenika braniteljima i svim žrtvama poginulim u ratu. Nakon toga smo posjetili Ovčaru, muzej za slikama svih žrtava koje su poginule na Ovčari.

U četvrtak smo krenuli prema centru Vinkovaca, naučili smo nešto o starim kalendarima. Od silne vrućine nisi mogao niti disati, pa je prava sreća što smo se poslije zaputili prema bazenima. Nakon bazena tužno smo se vraćali u hotel, jer smo znali da nam je to zadnja noć.

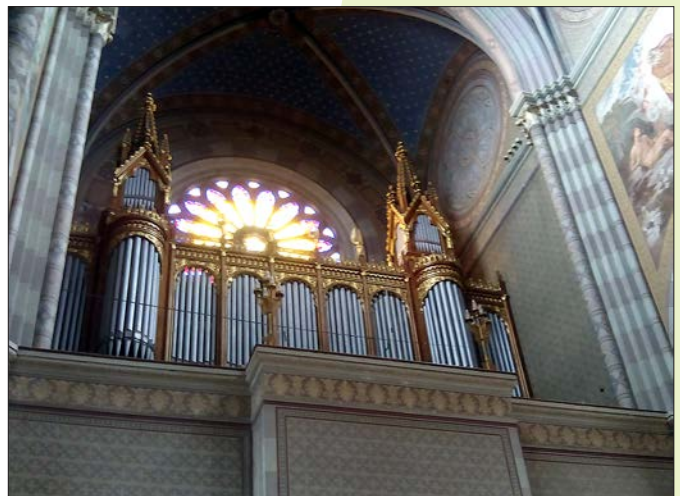
Ujutro smo teškim uzdasima spremili kofere i zaputili se prema autobusu. Prvo smo obišli đakovačku katedralu sagrađenu od 7 miliona cigala. Koliko je uloženo truda u građevinu, toliko je uloženo i u uređenje unutrašnjosti katedrale. Svaki milimetar prostora je ukrašen. Na kraju smo posjetili ergelu lipicanera.

U popodnevним satima zaputili smo se kući kamo smo stigli u kasnim večernjim satima. Pet je dana brzo prošlo. Bila je to ekscurzija za pamćenje!

Laura Črnac, 8. a

Ekskurzija koja se pamti

Rt Kamenjak: Dječji dan otvorenih vrata, Vojna vježba – Štit 2015.

Učiteljica Vesna: Najmlađi posjetitelji vojne vježbe naše škole bili su prvaši. Već u autobusu i u svojoj učionici otvoreno su izražavali oduševljenje nesvakidašnjim susretom s vojskom i njihovom opremom. Pismeno su dali svoj osvrt na taj događaj.

Neo Mirković: Bio sam na vojnom obrambenom vozilu (VOV 3). Najviše mi se sviđjela puška. Vidio sam vojni policijski džip, ambulantan kamion, i “pucaljku” za avione. Jeli smo njihove grickalice.

Lana Oroz: Bili smo na VOV 3, na kamionima, viličaru. Vidjeli smo gdje vojnici spavaju. Držali smo puške i crtali se bojama po licu. Vojnici su bili ljubazni, pristojni i dobri. Jako sam se iznenadila! Doputovali smo do njih autobusom.

Ana Maria Rojnić: Meni se sviđjelo kad smo bili u njihovom „restoranu“. Bilo mi je jako lijepo kad smo nosili puške i kad smo se zajedno slikali.

Dino Cukon: Bio je to jako lijep dan. Iznenadio sam se da smo ostali tako dugo. Jako sam bio sretan i uzbuđen. Najbolje je bilo kad smo pili čaj i čokoladno mlijeko. Vojnici iz Slovenije i Hrvatske su bili dobri i pristojni prema nama.

Filip Perica: Vojnici su nam pokazali neke sprave, puške, VOV 3, vojni kamion, kupaonicu, njihove šatore, a na kraju su nas počastili keksima, čokoladom i čokoladnim mlijekom.

Edona Lleshaj: Meni je bilo najljepše kad sam bila na tenku. Taj dan mi je bio najljepši u životu. Željela bih ići opet!

Mika Oros: Bilo mi je lijepo kad sam isprobao sjediti u kamionu. Meni je bilo najljepše kad smo pili njihov čaj. Lijepo sam se osjećao i uživao sam s vojnicima. Oni su se prema nama ljubazno ponašali.

Edna Avdić: Bilo mi je zabavno! Iznenadile su me vozila. Zanimale su me vojne vježbe. Nisam znala da će mi biti tako lijep dan, ljepši nego što sam zamišljala. Vježbu su izvodili hrvatski i slovenski vojnici.

Noa Karaselimović: Ja sam bio na VOV 3 i na kamionu. Držao sam puške. Vojnici su bili dobri i ljubazni prema nama. Imali su zelena odijela. U šatoru su mi se sviđjeli kreveti i telefoni.

Teo Mijić, 1. r.

Naši uspješnici

Rezultati sa Županijskih natjecanja

MATEMATIKA

Anton Rosanda, 8. a - 5. mjesto
 Vedran Zović, 8. a - 10. mjesto
 Alesandro Žužić, 8. b - 13. mjesto
 Ela Perica, 5. a - 16. mjesto
 Mentor: Jasmin Matijević

Anton Pulić, 7. a - 13. mjesto
 Carla Rosanda, 5. b - 6. mjesto
 Mentorica: Dženana Svičarović

BIOLOGIJA

Marin Cvitić, 8. a - 3. mjesto
 Anton Rosanda, 8. a - 5. mjesto
 Vedran Zović, 8. a - 6. mjesto
 Anton Pulić, 7. a - 7. mjesto
 Bepo Paus, 7. a - 9. mjesto
 Mentorica: Natalija Zoričić

GEOGRAFIJA

Anton Pulić, 7. a - 6. mjesto
 Bepo Paus, 7. a - 9. mjesto
 Anton Rosanda, 8. a - 10. mjesto
 Nika Agostelli, 6. a - 7. mjesto
 Mentor: Miroslav Šop-Kebert

KEMIJA

Marin Cvitić, 8. a - 7. mjesto
 Mentor: Saša Lakić

FIZIKA

Inovativni kemičari Marin i učitelj Saša

Vedran, Anton i učiteljica Jelena dokazani fizičari

Vedran Zović, 8. a - 2. mjesto
 Anton Rosanda, 8. a - 10. mjesto
 Mentorica: Jelena Korenić

HRVATSKI JEZIK

Franziska Krivičić, 8. a - 9. mjesto
 Mentorica: Tina Ribić

ENGLESKI JEZIK

Damian Škare, 8. b - 14. mjesto
 Mentorica: Dubravka Kovačević

TALIJANSKI JEZIK

Nina Šebelja, 8. b - 4. mjesto
 Mentorica: Laura Privrat

INFORMATIKA

Na 7. informatičkoj štafeti naša ekipa koju su sačinjavali Patrik Blašković, 5. b, Leonarda Bonaca, 6. a, Matej Pašalić, 7. b i Anton Rosanda, 8. a osvojila je 5. mjesto

Mentorica: Nataša Kukulja

Patrik Blašković, 5. b

1. mjesto na Županijskom natjecanju
 2. mjesto na Državnom natjecanju

Damian i učiteljica Dubravka - vješti dvojac u osvajanju engleskog jezika

Anton, Vedran, Ela, Carla, Anton, Bepo i Alesandro uz učiteljicu Dženanu i učitelja Jasmina - potvrđeni matematičari

Infokup 2015. održanom u Primoštenu u kategoriji Algoritmi Basic/Python/Pascal/C/C++

4. mjesto na Državnom natjecanju u kategoriji Algoritmi Logo

Patrik je pozvan na Juniorsku hrvatsku informatičku olimpijadu na Krku 28. lipnja 2015. godine gdje sudjeluje 15 najuspješnijih učenika od 5. do 8. razreda.

Mentor: Damir Blašković

TEHNIČKA KULTURA

Na natjecanju 3. modelarske lige Dino Milić i Noa Šurlan, 6. b osvojili su 5. mjesto.

Mentorica: Hatka Adrović

9. prosinca u OŠ Fažana sudjelovala je naša odbojkaška ekipa koju

Naši uspješnici

su sačinjavale: Marta Vlahović, Erin Blašković, Sara Floričić, Petra Žmak, Dajana Vesić, Vita Ptiček, Nikol Josić i Julia Juničić.

11. veljače u OŠ Barban malonogometna ekipa naše škole osvojila je prvo mjesto. Nogometnu ekipu sačinjavali: Eric Dorins, Luka Topić, Paolo Verk, Rocco Ćoza, Bepo Paus, Anton Pulić, Ivan Milošević i Dominik Vujić. Čestitke cijeloj ekipi i učiteljici TZK Danče Banković!

Prošlogodišnji broj Cvrčka sudjelovao je na Županijskom Lidranu i bio predložen za državnu razinu.

Svim učenicima i učiteljima čestitamo na uspješnoj školskoj godini!

Uigrani tim biologa - Anton, Bepo, Vedran, Anton, Marin i učiteljica Natalija

Noa, Dino i učiteljica Hatka

Franziska i učiteljica Tina

Patrik i učiteljica Nataša

Nina i učiteljica Laura

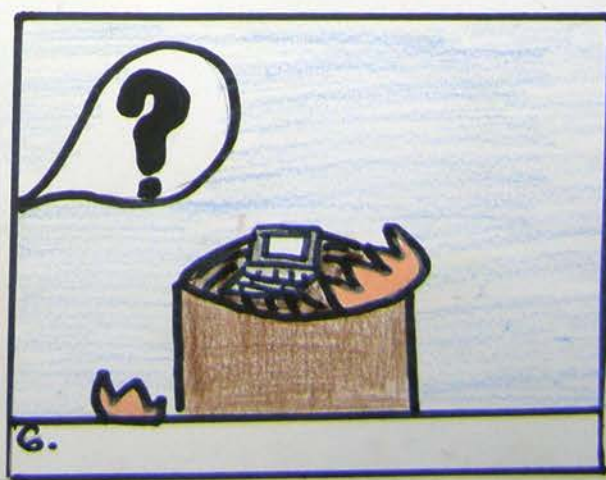
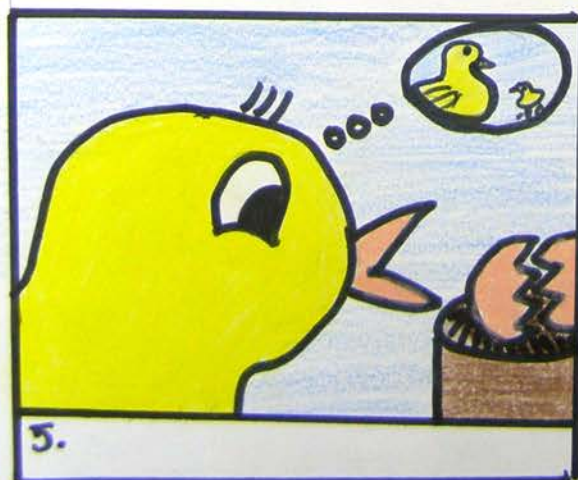
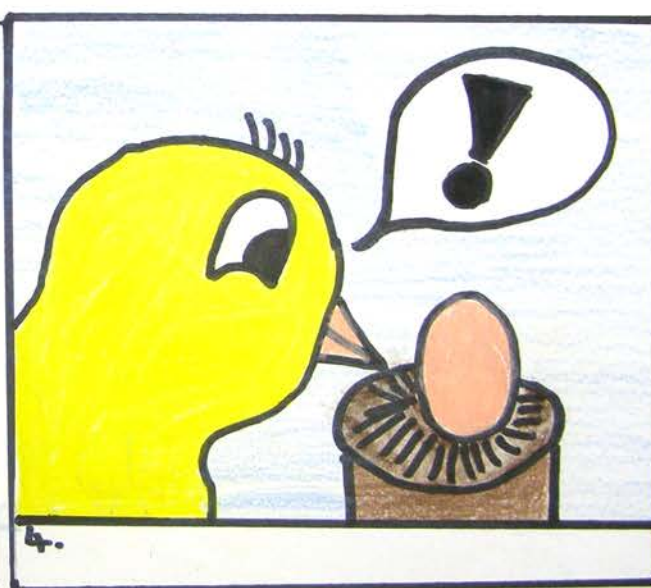
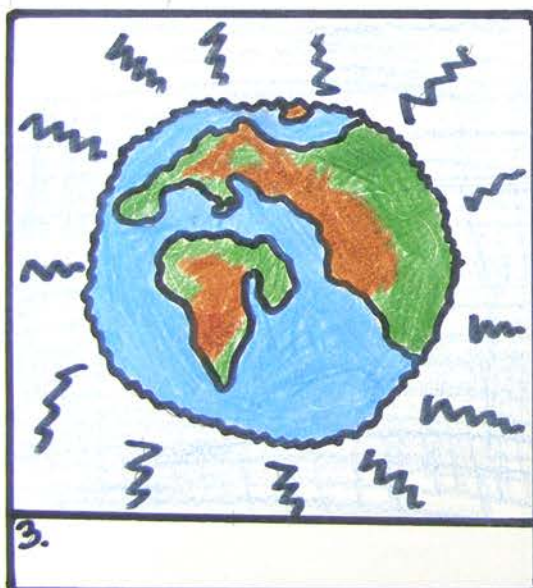
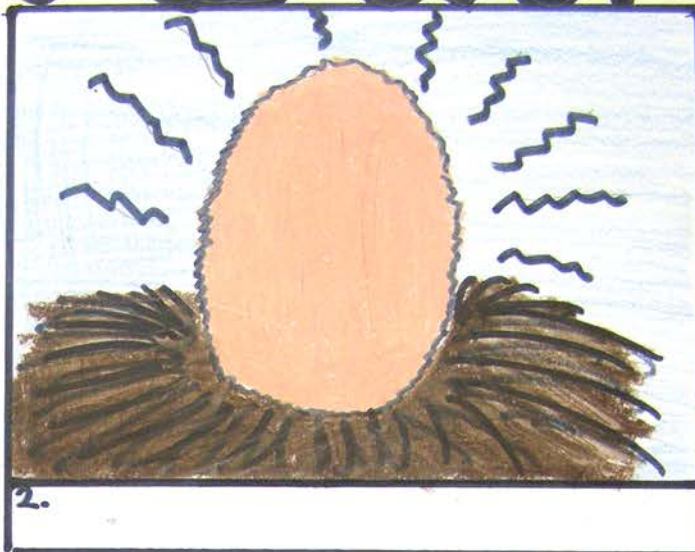
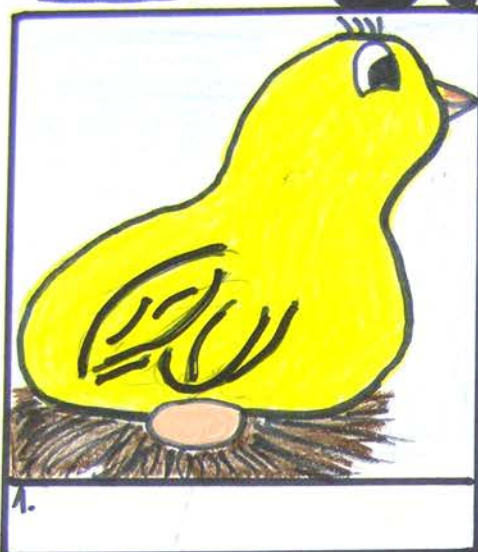
Leonarda, Matej, Patrik i učiteljica Nataša - brza i složna štafeta ekipa

Već godinama provjerena ekipa geografa - Anton, Nika, Bepo, Anton i učitelj Miroslav

ŠTO JE OVO?

CRTA I PIŠE: Erin Blašković, 8. b

